

Občni zbor turističnega društva Velenje

V ponedeljek, 15. decembra, bo ob 17. uri v dvorani občinskega sodišča v Velenju občni zbor turističnega društva. Ob tej priložnosti bodo zaslužnim delavcem podelili plakete, prizadevnim občanom pa za lepo urejeno okolico hiš diplome in praktična darila.

Občni zbor društva bo popestril tudi glavni tajnik celjske turistične zveze profesor Zoran Vudler s predavanjem, spremljanim z barvnimi diapozitivi "Urejena okolica hiš in najlepše cvetlice". Turistično društvo Velenje vabi občane, da se njihovega zbora udeležijo v čim večjem številu.

Za dan republike — 213 novih komunistov

Rojstvo naše republike, 29. november, smo tudi v velenjski občini proslavili nadvse slovesno. Tako so bile v počastitev praznika republike v Topolšici in Šmartnem ob Paki proslave, v Šoštanju so odprli razstavo Lojzeta Perka — odprta bo do 15. decembra, v Velenju pa je bila v petek zvečer slovesna otvoritev razstave Aleksandra Kovača iz Maribora ter Jožeta Svetine iz Zavodnj. V kulturnem programu ob otvoritvi razstave so tako v Šoštanju kot v galeriji velenjske knjižnice nastopili solisti mariborske opere. Na svoj način so dan republike proslavili velenjski rudarji. V petek so dosegli rekorden proizvodni dosežek, saj so nakopali 3.900.000 ton premoga v enajstih mesecih, medtem ko so to proizvodnjo lani dosegli v celem letu.

32-letnico naše republike so v velenjski občini počastili še z enim izredno pomembnim dogodkom. Pretekli četrtek so v svečano okrašeni dvorani kulturnega doma v Velenju sprejeli v zvezo komunistov kar 213 novih članov, s čimer se je število komunistov v celotni občini povečalo skoraj za deset odstotkov.

RUDARJI SO IZPOLNILI OBLJUBO

V enajstih mesecih nakopali 3.900.000 ton premoga

Velenjski rudarji so znova dosegli izjemen dosežek. Njihov rudarski pozdrav SREČNO je bil v petek zadnji dan pred dnevom republike veliko bogatejši. Ni pomenil le srečno se vrnite iz jame, ampak je bil obogaten z novim rekordnim dosežkom. Nekaj pred koncem dela je namreč tretja izmena itrgala jami še nekaj tistih ton premoga, ki so bile potrebne, da so rudarji izpolnili veliko in izredno zahtevno nalogo sprejeto septembra letos. Takrat so sklenili: „Do dneva republike bomo nakopali 3,9 milijona ton premoga. To bo naš največji prispevek obletnici rojstva naše republike, 30. obletnici osvoboditve in seveda stabilizaciji gospodarstva“.

Zavedali so se, da te smeje naloge ne bo lahko uresničiti, vendar niso popustili. Med njimi se je razvil pravi tekmovalni duh. Vsak je hotel čimveč prispevati za uresničitev te izredno zahtevne naloge: od rudarja do tehničnega kadra.

Kazati so se začeli prvi rekordni dosežki. Tako so oktobra rudarji dosegli rekordno mesečno proizvodnjo, saj so nakopali kar 419.000 ton lignita ali na dan 16.520 ton. Do desetega novembra so ga nakopali že 3.618.000. To je bilo že za 367.500 ton več kot v enakem

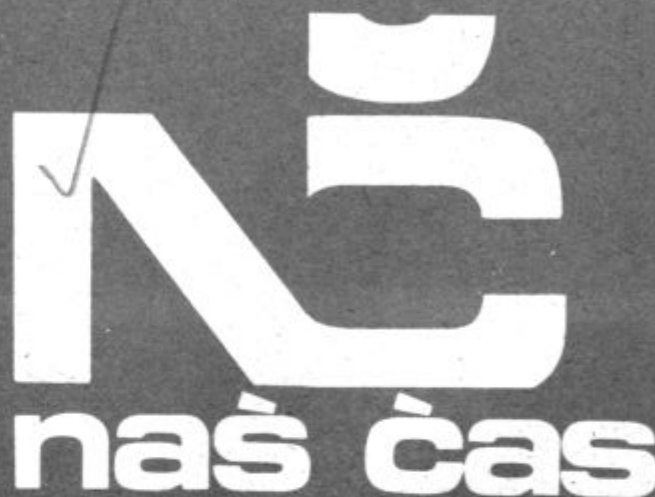
obdobju lani. V začetku prejšnjega tedna je rudarjem manjkalo nekaj manj kot sto tisoč ton in takrat nihče več ni niti podvomil, da rudarji obveze ne bodo izpolnili.

Prejšnji petek, okrog trinajste ure, ko so bili že čisto blizu cilja, so prejeli že prvo čestitko, od učencev z osnovne šole Gustav Šilih, nad katero ima rudnik patronat. Za rekorden dosežek smo rudarjem hvaležni vsi tisti, ki jim nismo mogli stisniti roke ob njihovem izjemnem dosežku. Medtem ko so lani proizvodnjo 3.900.000 ton dosegli v dvanajstih mesecih, so letos zanj porabili mesec manj.

Zato dragi rudarji, ob tem

vašem rekordnem dosežku, prejmite tudi naše iskrene čestitke.

Ob koncu pa naj povemo še to, da si bodo rudarji tudi v zadnjem mesecu na vso moč prizadevali, da bi osnovni letni delovni načrt, ki predvideva ob koncu leta 4.150.000 ton premoga, občutno presegle. Napovedujejo, da bodo do konca leta nakopali kar 4.300.000 ton premoga.

5. december 1975 — leto XI. — št. 47 (306) — cena 2 din
Glavni urednik Ljuben Naraks
Odgovorni urednik Stane Vovk

Komentar tedna

V tem tednu se je sestala republiška konferenca Socialistične zveze, ki je ocenila prehojeno pot v svojem minulem mandatnem obdobju, hkrati pa je zarisala mejnike na poti, ki je pred nami.

To je hkrati priložnost, da obnovimo nekatere bistvene značilnosti narave Socialistične zveze.

Nesporno ostaja dejstvo, da je Socialistična zveza tista najširša frontovska politična organizacija vseh delovnih ljudi in občanov, v kateri se soočajo in usklajujejo najrazličnejši interesi in želje. Seveda le pod pogojem, da so vzbujene iz potrebe po dograjevanju socialističnega samoupravljanja. Z drugimi besedami: edini pogoj za delovanje v Socialistični zvezi je temeljni smoter socialističnega samoupravljanja — to pa je popolna osvoboditev človeka od vsega tistega, kar še utesnjuje njegovo ustvarjalno moč in voljo.

Da bi slednje dosegli, delujemo v Socialistični zvezi in tudi aktivnost ostalih družbenopolitičnih organizacij na čelu z Zvezo komunistov merimo le po tem, koliko so dejavno prisotne v tej frontovski organizaciji, koliko izražajo avtentične

interese svojega članstva, oziroma, ko gre za Zvezo komunistov, delavskega razreda Jugoslavije.

Uspešnost teh prizadevanj pa je seveda odvisna od tega, kako močno so zasidrane v praksi organizacije Socialistične zveze. Ne le na ravni republike, marveč predvsem v občinah in krajevnih skupnostih. Zanesljivo ne bomo dejali preveč, če zapišemo, da mora biti aktivnost republiške konference SZDL

Slovenije tudi posledica aktivnosti organizacij Socialistične zveze v občinah in krajevnih skupnostih, ne pa obratno, da republiška „kapa“ narekuje vso aktivnost svojim organizacijam na terenu. To ni le teoretično zastavljena dilema, marveč praktična obveznost, ki jo bo treba slej ko prej razrešiti, če želimo, da postane SZDL še bolj dejavno orodje

»Tlakovanje«

v rokah delovnih ljudi in občanov za doseganje njihovih interesov. To naj bo cilj, h kateremu težimo, in na nas je, da si „tlakujemo“ pot, ki nas bo do tega cilja tudi privedla. „Tlakovanje“ pa se ne pričinja od republike navzdol, marveč od krajevnih skupnosti naprej.

Tudi to je sporočilo minule seje republiške konference SZDL Slovenije.

Milan Meden

Nasmejani obrazi rudarjev. Kako ne bi bili, saj v tako kratkem času še nikoli niso nakopali toliko premoga.

Končana glavna faza montažnih del

V torek, 25. novembra, popoldan so delavci zagrebške montažnega podjetja „Braća Kavurić“, ki na gradbišču nove Termoelektrarne Soštanj 4 opravljajo montažo glavne nosilne konstrukcije kotla, dosegli pomembno delovno zmago. Na višini 95 metrov so namestili še drugi, 54 ton težki, podolžni nosilec glavne nosilne konstrukcije kotla in s tem končali glavno fazo montažnih del. Pri tem delu jim je pomagal

drugi najmočnejši avtomobilski žerjav v Evropi, ki so si ga izposodili pri zahodnonemški tvrdki Rosenkranz Richter. pri gradnji nove, četrte faze Termoelektrarne Soštanj, je bil tako dosežen, kot zahtevajo graditelji, jugoslovanski rekord pri dvigavanju bremen z avtomobilskim dvigalom.

Monterji zagrebške montažnega podjetja „Braća Kavurić“ morajo zdaj namestiti še prečne no-

silce, ki bodo tvorili nosilno rešetko. Montaža glavne nosilne konstrukcije kotla za novo Termoelektrarno Soštanj 4 bo tako opravljena v 3 mesecih, za najmanj 20 dni pa bo skrajšana tudi zamuda, nastala zaradi kasnitev pri izdelavi in dobavi konstrukcije iz mariborske Metalne. Če ne bi bilo težav pri dobavi vijakov, pa čakanja na pošiljko konstrukcij, bi zamudo še občutneje skrajšali.

OD 6. DO 20. XII. '75 V NOVI VELENJSKI HALI

NOVOLETNI POTROŠNIŠKI SEJEM

NOVOLETNI POPUST

Vse, kar potrebujete —
lahko izberete na enem mestu!

V času sejma nudimo tudi gostinske usluge.

Več načelnih pripomb

V javno razpravo o „Osnutku resolucije o skupni politiki ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije v letu 1976“ se je vključila tudi Tovarna gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje. Javne razprave se je zvrševala na konferenci delegacij, delavskega sveta in družbenopolitičnih delavcev ter vodstva organizacije združenega dela udeležil tudi sekretar Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije za ekonomsko in socialno politiko, Janez Tršan.

Razpravljavci so imeli vrsto načelnih pripomb k „Osnutku resolucije o skupni politiki ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije v letu 1976“. Predvsem so menili, da resolucija še vse preveč administrativno obravnava položaj in prihodnji razvoj na vseh področjih, torej tudi v predelovalni industriji. Vprašljiva pa je tudi učinkovitost resolucije, če jo bomo sprejeli, kot je predvideno, šele sredi leta 1976.

Ob obravnavi vloge „Resolucije o skupni politiki ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije v letu 1976“ in njenem izvajanju je bilo prisotno mnenje, da bi morala biti resolucija del celovitega 5-letnega razvojnega načrta, ki ga pa še ni. Kljub temu pa je treba, kolikor je to mogoče, zagotoviti, da bo resolucija odraz prihodnjih petletnih razvojnih hotenj.

Sicer pa so v resoluciji posamezna poglavja brez konkretnih zaključkov, kot tista o investicijah, modernizaciji in nadomestovanju strojev in opreme. Razpravljavci iz „Gorenja“ so med razpravo poudarili, da bi morali z „Resolucijo o skup-

ni politiki ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije v letu 1976“ vendarle določiti, kako bomo v prihodnje razvijali našo predelovalno industrijo. Takšne usmeritve v razvojnem dokumentu za leto 1976 ni, prav tako manjkajo določila o tem, kako bomo spodbujali združeno delo, da bi še večji del svoje proizvodnje usmerilo na tuja tržišča.

Sicer so bili sestavljavci osnutka resolucije premalo dosledni pri njenem oblikovanju. V enem delu govorijo o povečanju investicij, v drugem delu pa je predlagano znižanje stopnje prispevka za stanovanjsko izgradnjo. Vprašanje je, če je stališče o znižani stopnji prispevka za stanovanjsko izgradnjo sprejemljivo, nasploh pa bi morali odločitve o tem prepustiti republikam oziroma občinam, ki bi določale višino prispevne stopnje glede na potrebe po stanovanjih. In še tole so opozorili v „Gorenju“: če smo se že odločili za osebne dohodke v bruto zneskih, potem moramo tako odločitev spoštovati tudi pri sprejemu resolucije, v kateri so osebni dohodki še vedno v neto zneskih.

Z ustanavljanjem klubov samoupravljalcev kaže pohiteti

V ponedeljek, 24. novembra, so se v Velenju posvetovali predstavniki iniciativnih odborov za ustanovitev klubov samoupravljalcev ter občinski svetov Zveze sindikatov iz občin širšega celjskega območja. Posvetovanje je na pobudo Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje pripravil Medobčinski svet Zveze sindikatov Celje, udeležil pa se ga je tudi sekretar Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije za organizacijo Slavko Grčar.

Na posvetovanju so spregovorili zlasti še o tistih vprašanjih, na katera iniciativni odbori v posameznih občinah sami niso znali odgovoriti, dogovorili pa so se tudi za akcije, da bi čimprej ustanovili klube samoupravljalcev. Pri ustanavljanju klubov pa bo treba enotno opredeliti. Osrednja naloga klubov samoupravljalcev, ki jih je treba ustanoviti najpozneje do konca 1975. leta, bo, da omogočijo in organizirajo neposredno izmenjavo izkušenj delavcev ter njihovih samoupravnih in družbenopolitičnih organizacij in skupnosti ter izkušeni delegatov pri razvijanju vsebine, organizacije in metod

samoupravljaljske prakse.

Marsikje bo namreč treba menjati obstoječo samoupravno prakso, seveda v skladu z ustavnimi določili, pri čemer bo pomembna tudi svetovalska služba oziroma druga strokovna pomoč. Družbenopolitično izobraževanje in usposabljanje pa bo le ena izmed nalog klubov samoupravljalcev, katere izvajanje pa bodo klubi poverili delavskim univerzam oziroma drugim izobraževalnim institucijam.

V pripravah na ustanovitev klubov samoupravljalcev bo potrebno, kar so še posebej poudarili udeleženci območnega posvetovanja, uskladiti akcijo vseh družbenopolitičnih dejavnikov v občinah v prizadevanjih za ustanovitev klubov samoupravljalcev, čimprej pa bo treba pripraviti programe dela za leto 1976, ki jih morajo obravnavati in sprejeti zbori delovnih ljudi.

ZADNJE DNI PO SVETU...

● FORD V PEKINGU

Ameriški predsednik Gerald Ford se mudi na uradnem obisku v LR Kitajski, toda vsaj začetek ne obeta kdove koliko. Forda so sprejeli namreč precej zadržano in gostitelji se niso niti potrudili, da bi se vzdušje kaj prida izboljšalo.

Kljub temu pripisujejo obe strani sedanjim razgovorom velik pomen in sta prepričani, da bo najnovejši ameriško-kitajski dialog vendarle dosegel svoj cilj: se pravi utrdil (ali vsaj potrdil) dosedanje meddržavne odnose. Ti še vedno ne veljajo za normalne, vendar pa pomenijo bistven napredek v primerjavi s stanjem izpred desetih let.

● KONEC UPORA

Na Portugalskem se je medtem položaj nekoliko umiril, saj so se zadnje uporne enote padalcev in pehote predale, s čimer se je tudi

končal upor, ki je grozil, da bo sprožil državljansko vojno.

Kdo je resnični krivec upora in kakšen je bil njegov resnični namen še vedno ni do vseh podrobnosti znano: večina se strinja, da so bili v ozadju skrajno levičarski častniki, nezadovoljni z razvojem v zadnjih nekaj mesecih.

Socialisti in narodni demokrati sicer niso obtožili komunistov, so pa vendarle dali vedeti, da slednje zadene precejšen del krivde za zadnje razburilive dogodke.

K sreči sta vrhovno poveljstvo vojske in predsednik republike Gomes ohranila zavidanja vredno raven hladnokrvnosti, kar je pomembno prispevalo k stabilizaciji položaja. Ta seveda še zdaleč ni normalen, saj je vzdušje še vedno negotovo in moreče, polno nevarnosti, toda vsaj grožnje (kakršno je predstavljal upor padalcev) za neposreden državni udar ni več.

● PROTINAPADI MPLA

Sile ljudskega gibanja za osvoboditev Angole (MPLA) so zavzele glavno vojno oporišče nesprotnega gibanja UNITA, mesto Cangombe, kot je sporočilo vojaško poveljstvo MPLA. Po sporočilu, ki ga prenaša TASS, so v zadnjih dveh dneh sile MPLA zavzele več manjših krajev in prodrle 100 km globoko v provinci Bie in Uambo, ki ju brani UNITA. S tem so preprečile nevarnost, da bi bilo ogroženo eno od oporišč MPLA, mesto Vila Luso.

Zaustavitev ofenzive južnoafriških čet plačancev FNLA in UNITA ter zadnji uspešni protinapadi sil MPLA so, kot kaže, omajali samozaupanje „zaveznikov“ v boju proti Netovemu gibanju. Po odkritem priznanju rasističnega režima v Južni Afriki, da se njegove redne čete bore v Angoli, se je FNLA „naenkrat“ začela

odrekati „južnoafriške pomoči“ in v Rimu izdala sporočilo, da „ni povezana z regularnimi južnoafriškimi četami“, ki jih je v Angolo „privleklo gibanje UNITA“.

● SADAT PRIČAKUJE PODPORO

Egiptovski predsednik Anvar El Sadat je poslal vsem šefom afriških držav poslanice o najnovejših stališčih v egiptovski zunanji politiki po njegovih uradnih obiskih v Franciji, Veliki Britaniji in ZDA.

V teh poslanicah egiptovski predsednik med drugim poudarja, da pričakuje od šefov afriških držav soglasno podporo njegovi pobudi pred Generalno skupščino ZN, v kateri se je zavzel za enakopravno udeležbo palestinske osvobodilne organizacije na zenevski konferenci o miru na Bliznjem vzhodu.

V Kairu so uradno sporočili, da je predsednik Sadat povabil francoskega predsednika naj obišče Egipt. Giscard d'Estaing bo v Egiptu od 10. do 15. decembra.

...IN DOMOVINI

katero bodo morali preplati do najvišje planinske kočice v Jugoslaviji nekako 700 ton gradbenega materiala za novo kočico, bo iz doline Krme do Kredarice dolga štiri kilometre, višinska razlika med spodnjo in zgornjo postajo pa bo 1700 metrov. V novi koči bo 180 postelj, od tega 70 skupnih ležišč. V restavracijskem delu bo na voljo najmanj 122 sedežev, po potrebi pa bo lahko v koči udobno sedelo tudi do 170 planincev.

NAFTA — Približno 30 kilometrov od črnogorske obale se je zasedla ameriška plavajoča ploščad Hurricane in s tem se je začelo iskanje nafte v tem delu Jadrana. Strokovnjaki računajo, da bodo raziskovalna dela trajala približno 3 mesece, obenem z vsemi pripravi, ki niso bile majhne, pa bodo veljala približno 123 milijonov dinarjev. Po dosedanjih raziskavah bi morali nafto v tem delu Jadrana najti v globini 5000 metrov. Dve ameriški firmi sta to raziskovanje prevzeli na lastno tveganje in za svoj denar. Če bodo našli nafto, bo Jugopetrol iz Kotorja priznal svojima ameriškima partner-

jema vse dosedanje stroške, naftno polje, ki bo obratovalo kot delovna organizacija, pa bo delilo ostanek dohodka z njima, tako da bo 51 odstotkov dobil Jugopetrol, 49 odstotkov pa partnerja.

MESO — Čeprav se je poraba mesa pri nas v zadnjem času povečala, še vedno ni zadovoljiva. Lani smo v naši državi porabili povprečno 40 kilogramov mesa na prebivalca oziroma 5 kilogramov več kot leto prej. Poprečno porabimo pri nas na prebivalca 20 kilogramov mesa manj kot v državah evropske gospodarske skupnosti. Po nekaterih ocenah je predvsem premajhna poraba govejega mesa, ki znaša skoraj 10 kilogramov manj kot v državah EGS.

OBUTEV — Jugoslovanska industrija usnja in obutve ima letos veliko možnosti, da zabeleži rezultate, kakršnih niso pričakovali. Po nekaterih ocenah naj bi bila letošnja skupna proizvodnja panoge približno za 12 odstotkov večja kot lanskoletna. Pričakujejo, da bo do konca leta proizvodnja čevljev znašala 45 milijonov parov — od tega jih bo približno 28 milijonov parov prodanih doma, drugo pa v tujini. Skupna vrednost izvoza v letošnjem letu bo presegla 200 milijonov dolarjev.

● REKLI SO TE DNI:

SERGEJ KRAIGHER, predsednik predsedstva SRS: — Celoten razvoj socialistične republike Slovenije preteklih 30 let dokazuje, da uresničujemo Slovenci v Jugoslaviji vse svoje suverene pravice in nacionalne interese, Slovenci pa, ki so ostali po mirovnih pogodbah zunaj meja Jugoslavije, uživajo v zunanji politiki Jugoslavije in v njenem mednarodnem pogledu in vplivu vso podporo v svojem boju za utrjevanje in zaščito svoje narodnostne samobitnosti.

FRANCE POPIT, predsednik CK ZKS: — Danes se lahko s ponosom oziroma na prehojeno pot, saj nas najbolj značilni kazalci o zdravstvenih razmerah prebivalstva — umrljivost dojenčkov in naraščanje povprečne življenjske dobe — uvrščajo med razvite dežele Evrope, med dežele z največjimi dosežki na področju zdravstva.

FRANC ŠETINC, sekretar IK predsedstva CK ZKS: — Žal pa se srečujemo s forumskimi metodami tudi takrat, ko posamezniki mislijo, da ne delujejo forumsko, ker se niti ne zavedajo, kako sicer hodijo med ljudi, a jim ne znajo dovolj prisluhniti.

Aktualno

ČRNI ZAKOLI

Kljub temu, da imamo zelo urejeno prodajo mesa in odkup živine, se še vedno pojavljajo črni zakoli. To so nedovoljeni zakoli domačih živali, ki jih nikakor ne moremo dovoliti, zaradi kužnih bolezni, ki so zelo razširjene. Poznamo kar preko sto bolezni, ki se prenašajo z živali na človeka. Prav zato sta veterinarska in zdravstvena služba dolžni, da preprečita črne zakole, ki so lahko vzrok okužbe, ali pa celo smrti.

Na velenjskem območju se pojavlja vranični prisad. To je bolezen živali, ki se kontaktno prenaša na človeka. Če je v takšnem primeru postavljena prepozna diagnoza, tak človek v treh dneh umre. Tako se je zgodilo pred leti v okolici Krškega, ko je v brežiški bolnici umrl klavec vola, ki se je nenadoma zrušil. Tudi v bližnji okolici, so že odkrili nekaj primerov te bolezni. Okužene živali so umrle. To je prav gotovo ena izmed bolezni, ki priča, kako nevarni so črni zakoli, kjer živali pred zakolom niso pregledane. V današnji družbi se trudimo, da bi nudili človeku vse najboljše. Ljudje, ki so zaposleni v živilski

stroki, morajo na redne polletne zdravniške preglede, tudi predpisi glede higijene prostorov so zelo strogi. Po drugi strani pa ljudje kupujejo meso, ki ni pregledano, meso, ki ga lahko okužijo tudi ljudje, ki so morda okuženi, okužijo pa ga lahko tudi v prostoru, ki v nobenem primeru ni primeren za zakol. Varstvo okolja je z ustavo zagotovljeno vsakemu državljanu. Z zakonom smo to uredili že leta 1967, v praksi pa je popolnoma drugače. Dokler ne bomo črnih zakolov popolnoma preprečili, se moramo zavedati, da še nismo storili vse za zaščito človeka, za njegovo zdravje. Potrošnik bi se moral sam zavedati nevarnosti.

Nastopiti bi bilo treba skupno z vsemi dejavniki pregona, da bi tako odpravili pomanjkljivosti v naši družbi. Neracionalno koriščenje dobrin in to beljakovin, ki so nujno potrebne vsakemu živemu organizmu kot vir energije, je skrajno neodgovorno dejanje. Stihijsko klanje je splošna družbena neodgovornost izpostavljanja človekovega zdravja, saj vemo, da so žrtve že bile.

Pred leti je bila finančna situacija glede odkupnih cen zelo neurejena. Kmet pa je razumljivo iskal za prodajo svoje živine čimboljše tržišče. Takšno stanje še vedno izkoriščajo mešetarji, ki potem meso prodajajo doma. Zelo žalostno je, da so med njimi tudi ljudje, ki bi se že po službeni dolžnosti morali zavzemati za varstvo ljudi, ne pa da jih s svojim ravnanjem še izpostavljajo nevarnosti.

Kazni, ki so namenjene kršiteljem, so pravzaprav samo vzpodbuda nadaljnjemu delovanju, saj ne presežejo niti vsote, ki jo prekupčevalec ob zakolu zasluži. Je naša družba storila res vse za zaščito človeka?

Poleg tega pa imamo sedaj na našem območju zelo urejen odkup živine. Cene so usklajene, kmetom pa je zagotovljen odkup. Urejena pa je tudi prodaja mesa, saj je Era odprla v Šoštanju prodajalno, kjer lahko kupite meso domačih živali. Torej vzrokov za črni zakol ni več!

Slovesen sprejem mladih komunistov

Velenje, 27. nov. — Z recitacijo članice amaterskega gledališča Velenje Mire Čretnik in pesmijo Naša republika praznik slavi, ki jo zapel gimnazijski pevski zbor, se je v četrtek v kulturnem domu Velenju začela slovesnost, na kateri so sprejeli v Zvezo komunistov 213 novih članov in podelili velenjski brigadi Franc

Saki Janežič

Bojan Glavnik

Zaupanje bodo upravičili

Na velenjski gimnaziji je sedaj že 41 dijakov članov ZK, s tem dosežkom pa je le-ta visoko preseгла republiško povprečje. Mladi se zavedajo nalog, ki jih čakajo in si bodo prizadevali, da bodo zaupanje upravičili. Tako so povedali ob sprejemu.

KLANČNIK ROBERT — 3. letnik: v ZK sem se vključil zato, da bi lahko tudi sam postal majhen delček velike borbe za socialistično samoupravljanje in graditev republike, združenega dela, za bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti, za neuvrščenost, mir in socializem, ter sodelovanje med vsemi narodi sveta.

SLEMENŠEK VOJKA — 4. letnik: V članstvo ZK sem stopila zato, ker se strinjam z njenimi idejami in bojem za enakost, neodvisnost, demokratičnost in svobodo. Pričakujem, da bo organizacija še naprej uspešno delovala in da se bodo z njeno pomočjo odpravile napake, ki se še dogajajo.

JANEŽIČ SAKI — 4. letnik: Vstopila sem v Zvezo komunistov zaradi njene velike vloge v zgodovini naših narodov in vloge v naši samoupravni socialistični skupnosti. Z vstopom sem potrdila, da se strinjam z idejno-političnim programom stranke in da sem pripravljena aktivno sodelovati, ter s svojim delom pomagati skupnosti in njenemu razvoju.

TOMAŽ SMONKAR — 2. letnik: Za vstop v ZK sem se odločil zato, ker se povsem strinjam z načeli partije, s politiko tovariša Tita in z našim samoupravnim sistemom. Zavedam se, da me kot komunista čakajo mnoge naloge, ki jih bom skušal uspešno opraviti.

MRAK BOJAN — 4. letnik: V ZK sem vstopil zaradi njene velike vloge, ki jo ima že od ustanovitve leta 1919 pa vse do

Vojka Slemenšek

Bojan Mrak

Slavko Klepec

Tomaž Smonkar

danes. Predvsem pa me je privlačila pozitivna ideja, ki jo ZK vseskozi vsebuje.

BASLE BISERKA — 3. letnik: Zato, ker se strinjam z vsemi načeli tovariša Tita sem vstopila v ZK. Upam, da teh načel ne bom kršila in bom po svojih močeh pomagala družbi.

GLAVNIK BOJAN — 4. letnik: Ideje komunizma so najbolj napredne in pravične. Globoko spoštujem ZK zaradi njene velike vloge med vojno. Pričakujem, da se bom v ZK lahko boril za pravične ideje in za našo še boljšo prihodnost.

KLEPEC SLAVKO — 4. letnik: V ZK sem vstopil zato ker njen program ustreza mojemu idejnemu prepričanju. Kot komunist se bom boril za uresničevanje ustave in sklepov 9. kongresa.

S. JERŠIČ — GIMNAZIJA

Biserka Basle

Robert Klančnik

Leskošek-Luka naziv udarna za njene izjemne napore in uspehe v krajevni skupnosti Zibika, kraju v šmarnski občini, ki ga je prizadel lanskoletni potres.

Po pozdravnem govoru sekretarja komiteja občinske konference ZKS Velenje Franja Koruna, ki je med drugim poudaril, da sta sprejem in podelitev naziva udarna brigadi Franc Leskošek-Luka še toliko dražja, ker sovpadata v okvir praznovanja rojstva naše domovine, je novosprejetim komunistom in drugim gostom v dvorani spregovoril sekretar tovarniške konference ZKS Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje Ivan Drev. Najprej je govoril o zgodovinskem pomenu 29. novembra leta 1943, ko je bila ustanovljena nova Jugoslavija in ko so naši narodi prvič v zgodovini postali gospodarji svoje prihodnosti.

„Praznovanje dneva republike tokrat povezujemo z izredno pomembnim dogodkom. V Zvezo komunistov sprejemamo 213 novih članov“, je poudaril Ivan Drev in nadaljeval: „Z današnjim dnem stopate v organizacijo, ki je v zadnjih desetletjih obračala kolo zgodovine jugoslovanskih narodov v smeri napredka, svobode, samoupravljanja, neuvrščenosti, miru in blagostanja. Komunisti so se kalili v ilegalnem delu pred vojno, organizirali so narodnoosvobodilno vojno in vodili našo revolucijo, komunisti so se uprli stalinističnim in imperialističnim pritiskom, zastavili so delavsko samoupravljanje, bili glavni nosilci pri oblikovanju politike neuvrščenosti in so sedaj na čelu bitke za stabilizacijo gospodarstva ter poglobljanje samoupravljanja.“

Sedanji razvoj družbenih odnosov zahteva vse večjo prisotnost, aktivnost in bojevitost članov Zveze komunistov na vseh področjih družbenega življenja in dela. Osnovne organizacije Zveze komunistov morajo zato omogočiti čimvečjo dejavnost vseh članov, intenzivno idejnopolitično življenje ZK, ki edino lahko pokaže ter potrdi kvalitete vsakega člana, da se skupno dogovarjamo za akcije in skupno orimo za cilje delavskega razreda ter celotne družbe.“

Nato je Ivo Drev dejal, da je Zveza komunistov Jugoslavije prav zaradi takšnega načina delovanja dosegla izredne uspehe pri graditvi novih odnosov, pri krepitvi družbenoekonomskega položaja delovnega človeka, njegove možnosti, da zagospodari nad celotnim družbenim življenjem. Jugoslavija je odločilno vključena v mednarodna dogajanja, je vodilna nositeljica politike neuvrščenosti, oprta na široko zavezništvo na-

prednih sil v svetu. Takšna Jugoslavija pa razgalja vse tiste, ki se boje resnične demokracije, revolucionarnih sprememb. Zato k nam pošiljajo diverzantske bande in neoinformbirojevske skupine, ki bi se rade tako ali drugače polastile oblasti nad ljudmi, delavskim razredom in samoupravljanjem. Njihovi tako imenovani novi programi nimajo nikakršne podpore med našimi ljudmi. Ti diverzantje in nove partije naj bi bili glavna vez s silami od zunaj. Naš odgovor vsem tistim, ki tako špekulirajo, pa je naše še vztrajnejše delo pri graditvi samoupravne

Poleg rdečih nageljnov so novosprejeti komunisti prejeli tudi statut ZK in knjižno darilo

socialistične demokracije v vsej veličini in resničnosti ter pri izgrajevanju partijske zavesti.

„S tem,“ je spet poudaril Ivan Drev, „ko vas danes sprejemamo v Zvezo komunistov, vam organizacije izražajo veliko zaupanje in priznanje za vaše dosedanje delo. Obenem se zavedamo, da so se naše vrste okrepile za 213 borcev, ki ste zavestno sprejeli program in statut Zveze komunistov ter se odločili, da se boste odločno in organizirano borili proti vsem slabostim ter napakam, ki nam jih prinaša življenje.“

Nato je sekretar tovarniške konference ZK REK Ivan Drev čestital v imenu občinske konference in občinskega komiteja ZK vsem novosprejetim komunistom. Govor pa je sklenil z željo vseh, da bi nas tovariš Tito še dolgo vodil.

Potem ko je namestnik sekretarja komiteja občinske konference ZKS Velenje Štefan Dolajš prebral imena 213 novosprejetih komunistov, ki so v

Več kot polovica delavcev iz neposredne proizvodnje

Četrtek sprejem novih članov v Zvezo komunistov je bil doslej največji sprejem v občinsko organizacijo ZKS Velenje. Od 213 novosprejetih komunistov jih je bilo 58 iz rudarskega šolskega centra, 50 iz tovarne gospodinske opreme Gorenje, 29 z gimnazije, 26 z rudarsko elektroenergetskega kombinata, komunalno obrtnega centra 9, Vegrada 4, Ere 4, Lesne 2, Name 3, stanovanjskega podjetja 2, velenjske pošte 2, vzgojno varstvenega zavoda 2, osnovne šole Gustav Šilih 2. Po enega novega člana v ZK pa imajo v bolnišnici Topolšica, zavodu za zaposlovanje, GP Paka, v OO Velenje-Šmartno in občinski upravi. Partijske knjižnice pa je prejelo tudi petnajst brigadirjev.

Od 213 komunistov jih je kar 131 delavcev iz neposredne proizvodnje in 49 učencev v gospodarstvu ter dijakov. Poleg tega je od vseh sprejetih komunistov 52 žensk.

spomin na ta življenjski dogodek prejeli statut ZK, knjižno darilo in seveda rdeči nagelji, je novim komunistom čestital tudi moški pevski zbor Kajuh s pesmijo Zdravo.

Po pesmi dekleškega pevskega zbora Pesem mladinskih delovnih brigad, je komandant brigade „Franc Leskošek-Luka“ Vlado Videmšek prebral poročilo o delu brigade in občinske

konference ZSMS Velenje v zvezi z življenjem mladinskih delovnih brigad.

Komite občinske konference je na seji v začetku novembra sklenil, da podeli tej brigadi naziv udarna za njene izjemne napore pri delu v Zibiki. Priznanje je brigadi izročil član CK ZKS Slovenije Janez Miklavčič. Po končanem sprejemu so si vsi v dvorani ogledali še film 27. april 1969 v Velenju.

Čestitka ob sprejemu

Brigada Franc Leskošek Luka — udarna

Občinska konferenca ZSMS Velenje je v skladu z akcijskim programom republiške konference in seveda skupaj z mladimi iz vse občine napravila akcijski program na področju dejavnosti

Odpovedali so se počitnicam in dopustu ter pomagali krajanom Zibike pri odpravljanju posledic potresa. Za opravljeno delo je brigada Franc Leskošek-Luka prejela naziv udarna.

mladinskih delovnih brigad ter pri tem dosegla vidne uspehe. Kot je povedal Vlado Videmšek na sprejemu več kot dvesto članov v Zvezo komunistov pretekli četrtek v kulturnem domu v Velenju, so mladi iz občine sodelovali na različnih delovnih akcijah v Sloveniji in tudi v Jugoslaviji. Bili so udeleženci akcije Kozjansko 75, kjer so se jim pridružili še brigadirji iz pobratenega mesta Vrnjačke Banje, udeležili so se akcije Šabac 75, delovne akcije v Brkinih, Halozah in sodelovali na brigadirski akciji elektroindustrije Jugoslavije. Na mnogih od teh akcij so mladinci in mladinke velenjske občine postali enkratni ali večkratni udarniki.

Poleg tega se je predsedstvo občinske konference ZSMS Velenje odločilo, da bodo ustanovili posebno brigado, ki bo krajanom Zibike pomagala pri

obnavljanju njihovega kraja, katerega je prizadel potres. Brigadirji brigade, ki so jo poimenovali po Francu Leskošku-Luki, so izpolnili svojo obljubo.

Zrtvovali so letošnje dopuste in počitnice ter se za dva tedna naselili v Zibiki ter tako prispevali pomemben delež k odpravljanju zaostalosti tega kraja v šmarnski občini. Napeljali so več kot pol kilometra vodovoda po trdem, kamnitem terenu ter pomagali pri obnavljanju mnogih kmetij, ki jih je porušil potres. Še zlasti so se izkazali pri domačini Hostniku, kateremu so sezidali novo hišo.

„Tudi v prihodnje bo naša naloga pomagati vsakemu, ki bo v stiski in ki bo potreboval moč, voljo in prešernost mladih rok. To je bil in bo naš moto ter delo mladine Velenja“ je poudaril v poročilu na koncu Vlado Videmšek.

konvojih tri, pet ali celo sedem dni, nenehno v pripravljenosti, da krenejo dalje, brez stikov z družinami, ki so mislile, da so že zdavnaj na varnem. Večina izmed njih sploh ni imela denarja, vso hrano pa so že pojedli.

Večina Leningraščanov je do zadnjega menila, da pomeni pobeg slabost, če ne sramota. A takšno mišljenje so morali kmalu drago plačati. Odgovornost za to leži na partijski organizaciji. Partijski šefi, od Ždanova navzdol, so namreč venomer podpirali ljudi, naj nikamor ne beže, in sramotili tiste (razen žensk in otrok), ki so tako ravnali.

Skupaj z otroki so evakuirali iz Leningrada tudi ogromne količine živil ter jih pošiljali tja za Ural, v Centralno Azijo in na Volgo. Ni točno znano, koliko živil je odšlo iz Leningrada; samo 7. avgusta so odpeljali 30 ton sladkorja, 11 ton masla in ničkoliko moke.

Problem proizvodnje, posebno vojaških potrebščin, je postal vse težji. Po navodilu državnega obrambnega komiteja z dne 11. julija so se tovarne začele seliti iz mesta. Nevsko strojno tovarno so 1. avgusta naložili na 180 tovornjakov in jo poslali v Sverdlovsk. Kirovsko tovarno so na 81 tovornjakih odpeljali v Barnaul, tovarno dieslovih motorjev pa na 71 tovornjakih v Gorki. Evakuacija velikih tovarn,

900 DNI

kakršni sta bili Kirovska in Ižorska, se je precej vlekla. Končno so avgusta poslali kakih 3000 kirovskih delavcev in nekaj opreme v Čeljabinsk. Prav tako so odselili nekaj opreme Ižorskega kombinata. Direktor velike tovarne Ždanova si je prizadeval vse do konca leta 1943, da spet zbere vse naprave. Del strojne opreme so poslali v Taškent, ostalo na Ural. Do 27. avgusta je odšlo iz mesta 59.280 tovornjakov strojne opreme, vstevši 56.000 elektromotorjev, 22 težkih kotlov in 23 hidroturbin. Do 1. septembra so evakuirali skoraj 100 tovarn, delno ali v celoti.

Nekatere tovarne so odpeljale s seboj tudi surovine in reprodukcijski material. Odvoz jekla, železa in drugih kovin so 29. julija strogo prepovedali. Teden dni kasneje so racionalizirali porabo goriva v vseh leningrajskih tovarnah. Velike peči, kakor na primer termoelektrarna št. 5, Kirovska tovarna in druge, so prešle na kurjenje s šoto in lesom.

Izpolnjevanje navodil državnega obrambnega komiteja, kot na primer zahteva, da preide Kirovska tovarna na proizvodnjo topov, je postajalo čedalje težje. V juliju so proizvedli komaj 133 topov, čeprav so vključili celo vrsto kooperantov.

Drug tak ukaz je zahteval proizvodnjo raket za slovito tajno orožje Katjušo. To nalogo so zaupali sedemnajstim tovarnam, toda do 27. avgusta niso izdelali niti ene rakete. Nemci so strahovito prodirali. Njihove prednje enote so že prispele do leningrajskih predmestij – če upoštevamo upravno razmejitve – torej do predelov, kjer je imelo mnogo Leningraščanov svoje vikende.

16. avgusta je Ždanov sklical v Smolnem tako imenovani ožji partijski aktiv – to pomeni, ne celotni aktiv, marveč samo njegove ključne člane, sekretarje partijskih okrožij, predsednike vladnih ustanov, direktorje večjih tovarn, srž leningrajske partije. Prišel je čas za zaupen pogovor. V tovarnah se je že začelo mrmanje in negotovanje. Delavci nikakor niso mogli razumeti, zakaj se Rdeča armada venomer samo umika, umika, umika. Vznemirjalo jih je dejstvo, da valove slabih novic, zavzetja mest in umike, nekaj dni kasneje potrjujejo tudi uradna poročila. Ždanov je ovinkaril. Dejal je, da morajo biti pripravljeni na resno poslabšanje položaja.

„Vsak hip lahko pričakujemo množične napade na mestno področje,“ je dejal. „Nemudoma moramo pregledati in okrepiti vse rodove protiletalske obrambe, od topništva do sanitete.“

Leningrajski župan Peter S. Popkov je poročal, da je bilo evakuiranih iz Leningrada kakih 400.000 ljudi, medtem ko jih je ostalo v mestu še tri milijone. Popkov je bil skrajno sposoben in odločen mož. Ni tičal v Smolnem, ponavadi ga je bilo najti v tovarnah, elektrarnah in drugih industrijskih objektih, kjer se je soočal s konkretnimi proizvodnimi problemi. Bil je zagret in živčen in se ni mogel obvladati. Poročal je, da ima mesto vsega skupaj pettisoč zaklonišč, komaj za tretjino prebivalstva. Nemudoma bi bilo treba zgraditi nova zaklonišča.

Sestanka se je udeležil tudi A.K. Kozlovski, partijski funkcionar iz velike tovarne kablov. Svoje vtise je takole zapisal v svoj dnevnik:

„Danes sem bil na ožjem aktivu. Poročal je maršal Vorošilov. Zatem je govoril tovariš Ždanov. Na zelo odkrit in neposreden način je razložil položaj na leningrajski fronti. Ta še zdaleč ni rožnat... Toda Rdeča armada ne bo dopustila sovražniku, da vdre v mesto. Danes smo začeli sestavljati nove delavske bataljone po tovarniškem načelu. Mesto bo obdano s pasom utrdb.“

Bičevski se je vrnil s tega sestanka čvrst in odločen. „Navdajale so nas misli na vse nujne zadeve, ki jih je treba nemudoma ukreniti,“ se spominja. „Ulice so se nam zdele bolj napete kot ponavadi. Nekje v temi je zabrlizgala piščalka nevidnega miličnika. Od daleč se je razlegal samotni strel.“

Razumljivo je, da je napetost na ulicah rasla. Nemci so po radiu in z letaki razširjali vesti, da se drži le še Vasiljevski otok in da Kronštad „gori“. Določili so že posebne SS in policijske oddelke „za vzdrževanje reda v Leningradu“. Tiskali so celo že propustnice za vstop v mesto, na katerih je bil podpisani „komandant mesta“. Nad Leningradom so odvrgli letake, na katerih je pisalo: „Če mislite, da se Leningrad lahko brani, ste v zmoti. Če se boste upirali nemškim četam, hoste naši svoj konec v ruševinah, ki jih bo razdejal vihar nemških bomb in granat. Zravnali bomo Leningrad z zemljo in Kronštad z morsko gladino.“

Zakaj je Doreta ubijala?

Pred kratkim se je v italijanskem mestecu Vercelli pripetil grozljiv zločin: nekega jutra je mati trgovca Sergeja Granerissa našla v njegovi hiši mrtvega sina, njegovo ženo Italo, 13-letnega sina Paola ter zakonca Romora in Margerito Zambon. Vsi so bili prerešetani z revolverskimi strelji, ko so zvečer gledali televizijo.

Še istega dne so zaprli 18-letno trgovčev hči Doreto Graneriss in njenega 21-letnega zaročenca Gvida Badinija, računovodjo iz Novare, ki je znan ljubitelj orožja, odlični strelec in član neofašistične organizacije fronta mladine.

Doreta in Gvido sta zaročena že več kot leto dni. Fant je obiskoval dekle in njene starše, letošnje poletje pa so bili celo skupaj na počitnicah. Vse je kazalo, da se v družini dobro razumejo.

Vendar pa se je že ob 18. rojstnem dnevu z Doreto nekaj zgodilo. Takrat je namreč glasno kričala, da lahko končno vendarle „živi in dela po svoji glavi“. Takoj se je preselila k svojemu zaročencu v Novaro, čeprav so jo starši, ki so ji nudili vse, kar si je pozelela, prepričevali, naj se vrne. V hišo se je vrnila šele ob smrti starega očeta, vendarle za kratek čas.

HLADNOKRVNA ZLOČINKA

Doreta in Gvido sta ob aretaciji hladnokrvno zanimala sleherni sum in obtožbe. Že naslednjega dne pa je Doreta enemu izmed novinarjev podrobno opisala, kaj se je minulega večera pripetilo v očetovi hiši. Hladno in neprizadeto, z mirnim in brezbarvnim glasom je pripovedovala, kako je skovala zločinski načrt, da bi iztrebila svojo družino in kako so žrtve pobili s strelji v tilnik. Povedala je, da je svojo družino sovražila in da je zločin zasnovala zato, da bi hitreje prišla do dediščine, ker je potrebovala veliko denarja.

Za zločin se je določila pred dvema mesecema, ko je odšla od doma. Dogovorila se je o tem s svojim zaročencem, hkrati pa je pritegnila še Antonia D'Elia, ki ga je slučajno spoznala in ga izbrala za sodelavca.

Umrjena starša Sergio in Itala Graneriss.

Še naprej je živela s svojim zaročencem in starše samo občasno obiskovala.

Sosedje pripovedujejo, da so odnosi v družini bili vedno urejeni in da starši niso kazali zaskrbljenosti za svojo hčer. Vendar pa je 13. novembra zjutraj, torej istega dne, ko se je v večernih urah zgodil zločin, Sergio Graneriss prošil na policiji za dovoljenje, da bi kupil revolver. Morda je bilo to le slučajno, morda pa se je resnično nečesa bal.

Istega dne popoldne je s hčerko in bodočim zetom kupoval pohištvo za njuno novo stanovanje in zanj porabil več kot 4 milijone lir, pred nekaj meseci pa jima je kupil tudi luksuzno avtomobilsko prikolico. To dokazuje veliko skrb staršev za bodočnost njunega otroka.

Znana filmska igralka Romy Schneider, ki je po filmskih uspehih v Nemčiji in Franciji in po prekinitvi ljubezenske romance z igralcem Alainom Delonom resnično filmsko zaživelala šele v ameriških filmih.

Usodnega večera so vsi trije prišli do trgovčeve hiše in vstopili. Antonia sta predstavila kot prijatelja, ki jima je posodil avtomobil, ker se je njun pokvaril. Starši so jim ponudili, naj sedejo, z njimi so popili kavo, potem pa so odšli v sobo, kjer so običajno gledali televizijo. Ko je po dogovoru Doreta vstala, naj bi vstala tudi Gvido in Antonio ter začela streljati v prisotne. Doreta pa je medtem pobegnila.

Kako se je zločin v resnici zgodil, bo pokazala še preiskava, kajti fanta valita krivdo

Osemnajstletna Doreta s svojimi šolskimi tovarišicami.

drug na drugega. Gvido trdi, da je streljal samo Antonio, da sta Doreta in Antonio že nekaj časa ljubimca in da sta se želela znebiti celo njega.

Ko so prijeli Antonia, je trdil, da sploh ni vstopil v hišo, temveč da ju je čakal v avtomobilu. To je kasneje potrdila tudi Doreta in dodala, da je njene starše in sorodnike ubil Gvido. Gvido pa vztraja pri svoji izjavi.

Resnico bo torej dognala preiskava, italijansko javnost pa v teh dneh

vznemirja vprašanje, kaj je 18-letna Doreta privedla do tako grozljivega dejanja. Živela je v urejeni in disciplinirani družini, kjer je imela dosti priložnosti za svoj razvoj, kjer je imela dovolj prijateljev in kjer je imela tudi ljubezni in skrbi staršev. Njena trditev, da je točila samo zaradi dediščine, je gorka. Italijanski listi o tem večinoma poudarjajo, da je preveč strpna in da hoče takoj doseči kar želi. Brez dvoma pa je zločinstven za Italijo pa tudi za katero drugo deželo.

Izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

SILVESTROVANJE V MORAVSKIH TOPICAH

Tridnevni penzion, silvestrovanje s plesom in rezervacijo vas stane samo 600 dinarjev po osebi.

SILVESTROVANJE V RADENCIH

V hotelu Radin 400 din.
V hotelu Vikend 200 din.
V hotelu Park 200 din.
Tridnevni penzion, silvestrovanje s plesom, kopanje v pokritem bazenu, ogljikova kopel in savna.

SILVESTROVANJE V PORTOROŽU

HOTEL PALACE
cene od 250 do 425 dinarjev.
20. decembra vas vabimo na enodnevni izlet v TRST.
cena 150 dinarjev.

Prijave sprejemajo Izletnikove poslovalnice:
Celje, Zalec, Velenje, Mozirje.

Večerna moda

Vse bolj se približuje čas, ko bo gotovo vsaka od nas potrebovala primerno večerno obleko. Vse več bo slovesnejših priložnosti in drugih prireditvev, ki bodo dosegle svoj višek gotovo z novim letom oziroma s silvestrovanjem.

Hkrati z večerno obleko imamo skoraj vselej v mislih dolgo obleko. Dolga večerna obleka je torej pojem elegancije, ženskosti in umirjenosti. Seveda, če je obleka lepo in modno ukrojena in sešita.

Najbolje se boste počutile v lahkih, mehkih večernih oblekah, ki je lahko zelo oprijeta ali nasprotno – zelo svobodno in bogato krojena. Lahkotnost, mehko in nežnost bo dala obleki pravilno izbrana lepa tkanina. Zelo izrazane vamp obleke so v manjši meri še naprej dovolj moderne, vendar so se jim pridružili vsi drugi, svobodni, fantazijski in včasih precej nesimetrični kroji.

Predvsem pa najnovejša večerna mora išče in črpa ideje z Daljnega vzhoda, še posebno iz Rusije in Kitajske.

Stran naših mladih bralcev

DRAGI MLADI PRIJATELJI!

Ob dnevu republike je stopilo med pionirje mnogo cicibanov. To je zanje zelo pomemben dogodek. Zdaj niso več brez dolžnosti, zdaj so pionirji, ki morajo služiti domovini. Obiskovali smo jih in se z njimi pogovarjali o sprejemu v pionirsko organizacijo. Prejeli smo tudi nekaj spisov in risbic. Zahvaljujemo se vam zanje, želimo, da nam jih tudi v bodoče tako vztrajno pošiljate. Nekaj jih objavljamo. Tudi tisti, ki jih ne bomo objavili so lepi, zato želimo, da nam jih ti otroci še v bodoče pošiljajo. Morda bomo objavili naslednje.

Novo sprejetim pionirjem iskreno čestitamo in želimo, da izpolnjujejo svoje dolžnosti.

Mirka Pernovšek

Irena Malec

Tanja Šteharik

Roman Sabor

Simon Gorišek

Vito Uranjek

Gvido Ovnik

Andreja Šeliga

Postali smo pionirji

MIRKA PERNOVŠEK: V soboto smo se zbrali v kulturnem domu. Proslavili smo praznik naše domovine. Pevski zbor je zapel lepe pesmi. Nastopali so še drugi. Zelo so mi bile všeč narodne noše. Ob koncu smo bili cicibani sprejeti v pionirsko organizacijo.

Irena Malec: V soboto smo bili sprejeti med pionirje. Na proslavo so prišli tudi starši. Zelo sem bila vesela, ker sta me gledali mama in sestra. Ko je bilo konec proslave, smo šli na malico. Dobili smo tudi darila.

Tanja Šteharik: Pionirji smo zapeli himno. Nastopali smo na odru. Zelo sem vesela, ker sem postala pionirka. Pionirji smo bili tudi pogoščeni. Dobili smo čepice, rutice in značke. Zapel nam je tudi pevski zbor.

Roman Sabor: V domu kulture so nam starejši pionirji priredili pro-

slavo. Po končani proslavi smo šli vsi cicibani naše šole na oder. Po zaobljubi smo postali pionirji. Nato smo odšli v šolo, kjer smo bili pogoščeni. Vsi smo bili zelo srečni.

Simon Gorišek: V soboto je bilo v domu kulture veliko ljudi. Tam smo cicibani postali pionirji. Na odru so bili pevci. Tudi mamice, so nas prišle gledat. V šoli smo jedli in dobili darila.

Vito Uranjek: V soboto sem postal pionir. V kulturnem domu so nam pripravili proslavo. Po proslavi

smo odšli v šolo, kjer smo jedli. Vsi smo bili zelo srečni.

Gvido Ovnik: Ob sprejetju v pionirsko organizacijo, mi je bil najboljši vseh pevski zbor. Zelo mi je ugajala folklor in njeni plesi. Najbolj všeč mi je bilo takrat, ko so nam podelili čepice in ko so nam glasno ploskali. Vesel sem bil, ko smo vsi zapeli pionirsko himno. Bil sem vesel tudi, ko nam je ob koncu čestital tovariš ravnatelj.

Andreja Šeliga: Imeli smo proslavo v kulturnem domu. Peli in plesali so nam pionirji naše šole.

Nato sem bila sprejeta v pionirsko organizacijo. Dobili smo modro kapico, rdečo rutico in značko. Po zaobljubi sem postala prava pionirka. Bila sem zelo srečna. Po proslavi smo šli v šolo. Tam smo bili pogoščeni. Dobili smo tudi darila in sliko za spomin na ta lepi dan.

Pred pionirsko zastavo so naši pionirji obljubili, da se bodo vztrajno in vestno učili, da bodo nekoč s svojim znanjem koristili naši domovini. Mi pa smo prepričani, da bodo obljubo držali.

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

VAS OBVEŠČA

da so rezervacije za silvestrovanje že v prodaji v recepciji hotela »PAKA«, tel. (063) 851-220. Zabavala vas bosta ansambel »AVE« in trio »PIPI«.

ZA VELIKO SILVESTROVANJE V NOVI VELENJSKI HALI SO VSTOPNICE V PRODAJI V RECEPCIJI HOTELA »PAKA« IN NA NOVOLETNEM SEJMU V NOVI HALI OD 6. DO 20. DECEMBRA.

ZABAVALI VAS BODO:

- ansambel »Toneta Kmetca«
- kvintet »Quo vadis«
- kvartet »Ultra«
- kvartet »The Lechitas«
- humorist »Breznikov Vanč«

POHITITE Z NAKUPOM VSTOPNIC IN REZERVACIJ.

VLJUDNO VABLJENI!

hotel
paka

Moja najljubša žival

Imamo veliko živali, a najraje imam osličko. Ime ji je Nina. Živi v hlevu. Nina je lepe temno rjave barve. Zobe ima velike ter bele in čiste. Oči ima zelene. Ko bom hodila v peti razred bo imela mlade. V hlevu ima prijatelje: telička, kokoši in telico. Straži jih pes Tarzan.

Nina je imela lepega mladiča, ki pa je poginil. Ko pridem iz šole se igram z njo tako dolgo, da je kosilo. Predno grem v šolo grem pogledat Nino in njene prijatelje. V jasli ji dam veliko sena in vode. Ko se naje, jo odvežem in jo peljem na sprehod. Odpeljem jo nazaj v hlev in ji obljubim, da se bom morda zopet igrala z njo, ko naredim nalogo.

DARJA ZAPUŠEK 3. RAZR.
OSNOVNA ŠOLA ŠKALE

Najraje je slaščice

Moja najljubša žival je pes. Ime sem mu dal Luksi. Živi zunaj v koči. Pes je bele, črne in rjave barve. Je majhen in debel. Ko grem v šolo, zelo cvili, ko pa se vracam, mi priteče naproti. Zelo rad se igra, pri jedi pa je zelo izbirljen. Najraje je slaščice, slivove cmoke, piže pa sok, kavo in čaj. Ko grem po mleko, gre z mano. Vsako soboto ga okopljem. Dobil sem ga pri stari mami.

TINEK KOPUŠAR 3. razr.
OSNOVNA ŠOLA ŠKALE

16

KOMANDOSI BREZ BARETK

Medtem je sicer Italija že kapitulirala in tako je misel o ureditvi doma za rekonvalescente propadla — tudi če bi jo bilo sicer mogoče uresničiti — toda doktor, ki se je medtem vrnil, je Skorzenyjo povedal (kajpak ni ničesar vedel o Mussoliniju in možnosti, da bi bil zaprt na Gran Sasso), da je vse področje tam okoli neverjetno dobro zastraženo, Italijani pa da sploh ne morejo slišati o kakšnem počitniškem domu za nemške vojake.

„Najmanj bataljon karabinerjev je razporejen ob edini cesti, ki pelje navzgor, razen tega pa jih je še okoli 250 v hotelu samem,“ je rekel doktor, ki je bil najbližje vasi telefoniral v hotel in zahteval poveljujočega častnika, da bi ga zaprosil za informacije. Italijan ga je ročno poslal k vragu in položil slušalko na vilice.

„Nekaj je narobe tam zgoraj,“ je rekel prostodušni zdravnik in pri tem majal z glavo.

Zdravnikove informacije so bile zelo dragocene in tiste, ki so jih prejeli dva dni kasneje, so bile še toliko bolj: Italijanski sindikalni delavci se je pritožil v Rimu, ker so hotelo strežno osebo kratkoročno vrgli ven samo zato, kot je rekel, „da bi imela ta fašistična svinja Mussolini več prostora zase!“

Skorzeny zdaj ni več dvomil, da je njegov človek na Gran Sasso. Ostalo je samo še vprašanje: kako priti do njega in ga osvoboditi?

Italijani so izbrali res pravi kraj za skrivanje in čuvanje pomembnega jetnika. Samo če bi hoteli obkoliti planinsko področje okoli hotela, bi nemci potrebovali kompletno divizijo in boji bi bržkone terjali ogromno žrtev, predno bi se prebili do vrha. Medtem bi lahko Italijani že zdavnaj ubili svojega jetnika ali pa ga skril v kakšno planinsko jamo.

Tisti, ki je zasnoval ta zapor, je mislil na vse.

Skorzeny je imel pri roki le nekaj skromnih informacij, ki so jih dopolnjevale fotografije, posnete z amatersko kamero, na njih je bilo videti le nekaj zunanjih podrobnosti, še zdaleč pa ne vse, kar bi potreboval za pripravo učinkovitega napadnega načrta.

Bilo mu je jasno, da mora opustiti sleherni misel na napad po zemlji, torej ostane samo ena možnost: nenaden naskok iz zraka. Toda izmed treh možnosti sta dve avtomatično odpadli: padalci se niso mogli spustiti v tako redkem zraku, raztreseni bi se na kosčke. Letala niso mogla pristati na tistem majhnem trikotnem zemljišču, bilo je prekratko. Ostala so samo še jadralna letala...

skrbno je pregledal posnetke, ki sta jih naredila z Radlom. Zdelo se mu je, da bi nekaj jadralnih letal z malo sreče lahko pristalo poleg hotela. Če bi ukrepali zelo hitro, bi se posadka lahko izkrcala in vdrla v hotel še predno bi Italijani utegnili spraviti Mussolinija na drugi svet. Izračunal je, da bi od pristanka pa do vdora v hotel ne smelo preteči več kot 180 sekund; če bi se zamudili dlje, bi Italijani lahko medtem ubili diktatorja.

Toda kako ga spraviti z Gran Sasso? Vedel je, da so poti zastražene in prav tako tudi spodnja postaja žičnice. Če bi hoteli imeti pristo pot za povratek, bi morali zasesti tudi to. Radl je svetoval padalski desant, ki bi moral biti opravljen natanko isti trenutek kot glavni napad na hotel.

Ce bi šlo tako, kot sta si zamislila, potem bi imeli nekaj možnosti za uspeh. Ali ga bosta dosegla?

General Student, ki sta mu predložila svoj načrt, je nejevolno zmignil z rameni. Po treh neprespanih nočeh, ki so sledile zaveznikemu izkrcanju pri Salerno, skorajda ni bil prave volje za proučevanje pustolovskega načrta mladega kapetana.

Trio „itd“

»Zapojmo in zaigramo«

Prosvetna društva, ki delujejo v posameznih krajevnih skupnostih velenjske občine, si zelo prizadevajo, da bi krajanom pripravila čimveč razvedrila in da bi utrip kulturnega življenja čimbolj zazivel tudi na vasi. Med takšna sodi prav gotovo tudi prosvetno društvo „Stane Sever“ iz Škal. Člani tega društva so zelo zagnani, pa čeprav tudi njih pestijo denarne, pa tudi prostorske težave. Med njihove pomembne prireditve sodi tudi srečanje, ki je postalo že tradicionalno, „Zapojmo in zaigramo.“ V nedeljo so organizirali že tretjo tovrstno prireditev, ki je pritegnila še več obiskovalcev kot prvi dve lani oziroma predlani. Tako je dvorana gasilskega doma v Škalah že kar pretesna za takšne prireditve.

Na nedeljski oddaji „Zapojmo in zaigramo“ v Škalah je pokazalo svoje znanje deset domačih ansamblov, skupin in solistov. V primerjavi z lani so posamezne skupine pokazale precejšen napredek, zato je imela strokovna žirija (Jože Salej, Franc Verzolac in Marjan Stropnik) precej težko delo preden je zbrala najboljšo skupino. Prvo mesto je osvojil trio „itd“ iz Šoštanja, drugo trio Jožeta Cerkovnika iz Hrastovca, tretje so si pripeli Šentjanski fantje. Največ smeja z veseljoigo pa so v dvorani povzročili člani prosvetnega društva iz Bevc.

Mladi iz Škal obljubljajo, da bo njihova četrta prireditev prihodnje leto še boljša tako po številu kot kvaliteti nastopajočih.

Med nastopom ansambla Avsenik v Velenju so manekeni televizijske oddaje „Moda za vas“ prikazali tudi najboljše modele, ki so jih napravili bralci revije Stop. Modni salon iz Velenja je namreč poleti skupaj z revijo Stop organiziral akcijo „Vaš model sezone“, v kateri je s svojimi kreacijami sodelovalo okrog 6.000 bralcev te revije. Izmed številnih modelov so nato tri najboljše izbrali za model sezone. Poleg tega so lahko gledalci prejšnjo sredo videli tudi kolekcijo Modnega salona za pomlad 76.

● IZ ARHIVOV NACISTIČNEGA VOJNEGA STROJA

Poklical je strokovnjake iz svojega štaba in jih zaprosil za mnenje. Skorzeny jim je moral ponoviti ves načrt z najmanjšimi podrobnostmi.

Strokovnjaki so dolgo tehtali vse faze napada in na koncu izjavili, da je sicer mogoč, da pa bo terjal veliko žrtev. Jadralna letala še nikoli niso pristajala v tako redkem zraku, razen tega pa je bil prostor, na katerem naj bi pristala, smešno majhen. Bili so si edini v oceni, da bo pristajanje od sto mož preživel le kakih dvajset in teh dvajset bi potem moralo naskočiti italijansko stražo v hotelu, ki je štela 250 ljudi! Kakšen bo izid tega boja to so prepustila Skorzenyju in Radlu, avtorjema načrta.

Radl je dejal, da padalski strokovnjaki nedvomno zelo pretiravajo. Zdelo se mu je nemogoče, da bi bil pristanek tako tvegan.

Tudi Skorzeny je bil tega mnenja, toda padalci niso odnehali. Naposled sta se obe strani utrudili in Skorzeny je zaključil razpravo z besedami: „Dobro, če menite, da je naš načrt res tako hudo tvegan, smo ga voljni zavreči — če le vi predlagate boljše!“

To je bilo kajpak malce nevišesko, toda kaj drugega mu itak ni ostalo. General Student je nekaj časa razmišljal, potem pa je rekel, da pristaja na izvedbo akcije. Bilo mu je jasno, da itak ni nobenega drugega izhoda. To je bila Hitlerjeva ideja in ni bilo niti misliti, da bi jo lahko opustili zgolj zato, ker bi njena izvedba terjala osemdeset odstotkov žrtev.

Toda napada ne morejo izvesti prej kot čez tri dni, kajti v Italiji ni bilo dovolj jadralnih letal — morali jih bodo prepeljati iz južne Francije. Razen tega je zahteval, da v napadu sodeluje devetdeset mož iz njegovega padalskega bataljona - ostale pa naj preskrbi Skorzeny.

Akcijo bodo izvedli 12. septembra ob sedmih jutraj. Nekaj ur kasneje je zbral Skorzeny svoje ljudi in jim povedal, da je pred njim nek hudo tvegan podvig, ki ga morajo opraviti na izrecno Hitlerjevo povelje.

„Povedati moram, da strokovnjaki predvidevajo velike izgube.“

Slavje slovenjgraških usnjarjev

V novih prostorih Umetnostnega paviljona v Slovenj Gradcu so 28. novembra s svečanim zborom delovnih ljudi proslavili 125-letnico Tovarne usnja Slovenj Gradec. Zbora so se udeležili zraven predstavnikov domačega družbenopolitičnega in gospodarskega življenja tudi številni gostje iz tujine, med njimi predstavniki tovarne NAUE, s katero sodelujejo Slovenjgraščani pri proizvodnji izdelkov iz gumirane žime, pa zastopniki največjih evropskih avtomobilskih tovarn – Mercedes – Benz, VW, AUDI in FIAT, s katerimi tovarna usnja Slovenj Gradec poslovno sodeluje.

Na zboru sta govorila generalni direktor tovarne usnja Slovenj Gradec, Oto Sekavčnik, ter član Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, magister Štefan Korošec. Oto Sekavčnik je orisal dosednji razvoj slovenjgraške tovarne usnja, ko pa je govoril o trenutnem položaju in razvojnih možnostih pa je še posebej poudaril, da je tovarna usnja Slovenj Gradec že doslej uveljavila delitev proizvodnega programa, specializacijo ter skupno reševanje finančnih vprašanj s številnimi delovnimi kolektivi. Pomembno je tudi, da je delovni kolektiv že obravnaval srednjeročni načrt gos-

podarskega razvoja do leta 1980, pri čemer računajo, da bodo čez pet let dosegli najmanj 350 milijonov dinarjev celotnega dohodka, izvoz pa povečali na najmanj 7 milijonov dolarjev.

Magister Štefan Korošec, član Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, pa je v priložnostnem nagovoru še posebej opozoril, da je bil razvoj tovarne usnja Slovenj Gradec v zadnjih 10 letih izredno dinamičen in usklajen z narodnogospodarskimi cilji, kar med drugim kaže tudi 6-kratno povečanje izvoza v tem obdobju in pa podatek, da bodo letos z izvozom ustvarili najmanj

1/3 celotnega dohodka. Spregovoril pa je tudi o nalogah delovnih kolektivov pri odpravljanju slabosti v tekočih gospodarskih gibanjih.

Na svečanem zboru delovnih ljudi tovarne usnja Slovenj Gradec so podelili večje število priznanj dolgoletnim članom delovne skupnosti ter poslovnim partnerjem.

Predsednik Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenj Gradec, diplomirani inženir Franc Gornjak, pa je izročil 4 delavcem tovarne usnja Slovenj Gradec srebrni znak sindikatov Slovenije, to visoko sindikalno priznanje so prejeli Leopold Kranjc, Miha Klakočar, Alojz Novak in Antonija Skrt.

● Novi člani Zveze komunistov

Na priložnostni slovesnosti, ki jo je pripravil Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec, v prostorih Umetnostnega paviljona, so sprejeli v Zvezo komunistov 38 no-

vih članov. Med novospregjetimi je bilo 15 dijakov šolskega centra Slovenj Gradec, 7 prostovoljnih delavcev s posebne osnovne šole ter več delavcev iz slovenjgraških delovnih organizacij. Letos so sprejeli v Mislinjski dolini v Zvezo komunistov okrog 80 novih članov, od tega kar 38 dijakov šolskega centra Slovenj Gradec. Pripravljenost za vstop v Zvezo komunistov odraža tudi v Mislinjski dolini odločenost občanov, posebej še mladih, da branijo pridobitve narodnoosvobodilnega boja ter podpora politiki Zveze komunistov.

Titova odlikovanja 11 občanom

Tudi v Mislinjski dolini so se v počastitev praznika republike, 29. novembra, zvrstile številne prireditve po šolah, organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

Osrednja slovesnost je bila na večer pred praznikom, 28. novembra, v novih prostorih Umetnostnega paviljona v Slovenj Gradcu, na kateri je govoril predsednik skupščine občine Slovenj Gradec, diplomirani inženir Ivan Uršič. Priložnostni kulturni program pa so izvedli recitatorji Šolskega centra Slovenj Gradec, mladinski pevski zbor osnovne šole „Franjo Vrnč“ ter Slovenjgraški oktet. Ob tej priložnosti so podelili 11 občanom Slovenj Gradca odlikovanja predsednika Tita, vasiljko Markovič je prejel red dela z rdečo zastavo, Marija Čerče, Andrej Jesenovec in Franjo Jurjec so dobili red republike z bronastim vencem, Marija Butolen, Bernard Hudolist, Pavla Pogorevčnik in Anton Rus red zasluge za narod s srebrno zvezdo ter Jožefa Grace, Marija Hribšek in Vera Pirtovšek red dela s srebrnim vencem. Mladinskemu pevskemu zboru z osnovne šole „Franjo Vrnč“ v Slovenj Gradcu pa so podelili posebno priznanje Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenj Gradec.

Na sam praznik, 29. novembra, je bila priložnostna slovesnost tudi v domu družbenopolitičnih organizacij v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, ki sta jo pripravila krajevna konferenca SZDL in aktiv mladih zadrudnikov, slavnostni govornik pa je bil predsednik krajeвне konference SZDL, Oto Slemenik.

● Seje

Medobčinski svet Zveze komunistov za Koroško je na 16. razširjeni seji, ki je bila 21. novembra v Slovenj Gradcu, po-

lušal informacije o združevanju kmetijskih zadrug Dravograd, Slovenj Gradec in Prevalje ter trgovskega podjetja „Mesnina“ Ravne na Koroškem v novo organizacijo združenega dela ter o povezovanju gradbenih podjetij Dravograd, Slovenj Gradec in „Stavbenik“ Prevalje, obravnaval pa je še osnutek samoupravnega sporazuma o razvoju usmerjenega izobraževanja in delavskih univerz v občinah koroške regije v razdobju 1976-1980. Predstavniki kmetijstva in gradbeništva, ki so bili na seji, so zatrjevali, da bo do združitve kmetijstva in gradbene operative z območja občin Dravograd, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec prišlo do konca leta 1975.

Izvršni svet Skupščine občine Slovenj Gradec pa je na 17. seji, ki je bila 25. novembra, pregledal uspehe gospodarstva Mislinjske doline razdobju januar – september 1975 ter ocenjeval stabilizacijske programe samoupravnih interesnih skupnosti. Člani občinskega izvršnega sveta so obravnavali na zadnji seji tudi predloge več odlokov.

● Stabilizacijski programi samoupravnih interesnih skupnosti

Osnovna naloga, ki izhaja iz stabilizacijskih programov 5 samoupravnih interesnih skupnosti z območja Mislinjske doline (občinske izobraževalne skupnosti,

občinske skupnosti socialnega skrbstva, občinske kulturne skupnosti, občinske skupnosti otroškega varstva ter občinske telesnokulturne skupnosti) je kar najbolj skrbno gospodarjenje s sicer skromnimi sredstvi, ki jih imajo na voljo posamezne samoupravne interesne skupnosti v Mislinjski dolini. Samoupravne interesne skupnosti so torej stabilizacijske programe izdelale, stabilizacijski programi pa naj bi še posebej dokazali, da programov dela oziroma porabe ni mogoče krčiti, saj je bilo treba že na začetku leta zaradi pomanjkanja denarja omejevati dejavnost.

Ko so nedavno tega v Slovenj Gradcu pregledovali stabilizacijske programe samoupravnih interesnih skupnosti so med drugim tudi opozorili, da so se v nekaterih samoupravnih interesnih skupnostih z vso resnostjo lotili priprave stabilizacijskih programov, ponekod (kot na primer v občinski kulturni skupnosti in občinski telesnokulturni skupnosti) pa so jih pripravili z veliko naglico, manjkajo pa v njih še posebej konkretni stabilizacijski ukrepi. Zato je bilo sprejeto stališče, da morata Občinska kulturna skupnost Slovenj Gradec in Občinska telesnokulturna skupnost Slovenj Gradec stabilizacijska programa dopolniti in konkretizirati, o stabilizacijskih programih samoupravnih interesnih skupnosti pa naj bi razpravljali na sejah skupščin, stabilizacijska hotenja pa bi morala biti osnovno vodilo pri pripravi in sprejemanju programov samoupravnih interesnih skupnosti za leto 1976 ter srednjeročnih načrtov razvoja.

PO KOROŠKI

PRIZNANJE AKTIVISTOM DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ

Osrednja slovesnost v občini Dravograd v počastitev 32. rojstnega dne nove socialistične Jugoslavije je bila v osnovni šoli „Neznani talci“ v Dravogradu, na kateri so podelili občanom Dravograda 64 odlikovanj predsednika Tita. Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Dravograd pa je pripravila sprejem za 95 aktivistov Socialistične zveze in drugih družbenopolitičnih organizacij in jim ob tej priložnosti podelila posebna priznanja za delež, ki so ga vtkali v izgradnjo naše samoupravne socialistične skupnosti.

SPOMINSKO OBELEŽJE NA ŽELEZNICI

V Podklancu pri Dravogradu so 28. novembra popoldne na kraju, kjer so partizanski kurirji in obveščevalci prečkali močno utrjeno in varovano železniško progo dravograd-Ravne na Koroškem, odkrili spominsko obeležje. Postavitve spomenika kot opomnika na težke in tvegane poti partizanskih borcev, kurirjev in aktivistov je omogočila Prometna sekcija Maribor. Pri Rantu v Podklancu pri Dravogradu so vodile čez železniško progo Dravograd-Ravne na Koroškem kurirske in druge poti iz Maribora skozi Dravograd do Črne na Koroškem in po Mislinjski dolini na zahodno Pohorje. Pri kmetu Alojzu Kogelniku – Klančniku pa je bila partizanska jarka, kjer so se že prve dni okupacije zbirali partizani.

RAZSTAVA LIKOVNIH DEL UDELEŽENCEV „SLIKARSKE KOLONIJE RAVNE 75“

V Likovnem salonu na Ravnah na Koroškem je odprta razstava likovnih del udeležencev letošnje Slikarske kolonije Ravne. V to pomembno vsakoletno kulturno manifestacijo v Mežiški dolini so se letos zraven akademskih slikarjev vključili tudi absolventi grafičnega oddelka Akademije za likovno umetnost iz Ljubljane. Razstava bo odprta do 10. decembra.

PLASTIČNA DRENAŽNA CEV MIDREN

za malioracijo (izsušitev in osmakanje), zamijljiš ter drenažo dvorišč, cest, hiš in športnih objektov.

GLAVNE LASTNOSTI plastičnih gubljivih inbrstnih drenažnih cev so: izdelane iz specialnega materiala z garantirano 50 letno življenjsko dobo, stavilo luknje na dolžinski meter je točno določeno in preizkušeno po standardih, cevi so upogljive in se prilagajajo terenu, izdelek je izredno lahek, v nekončno dolgem kosu; preprosto polaganje – ročno ali strojno ter v končni izvedbi nekajkrat cenejše od klasičnega, cevi ne napadajo glodalci in so odporne na razvoj biološke fane, tako imenovani (zabij polklopici) preprečujejo vstop glodalcev v cevi, so kislinsko odporne, ne voljo je ves potreben spojni material. V Sloveniji strojno polaga te cevi tudi Splošna vodna skupnost Maribor.

PLASTIČNE DRENAŽNE CEVI priporočamo kmetijskim zadrugam, individualnim graditeljem stanovanjskih hiš in velikim projektivnim birojem, vrtnarjem, kmetovalcem, skratka vsem, ki se bavijo z malioracijo in izsušitvijo.

PLASTIČNE DRENAŽNE CEVI dobite v vseh ugovinah z gradbenim materialom, v kmetijskih zadrugah, v trgovinah s plastičnimi materiali. Naročila pa sprejema in daje vse podrobne informacije tudi proizvajalec: **MINERVA - ŽALEC Zabukovica**

OGLASNA AGENCIJA

OD 6. DO 20. XII. '75 V NOVI VELENJSKI HALI

NOVOLETNI POTROŠNIŠKI SEJEM

NOVOLETNI POPUST

Vse, kar potrebujete – lahko izberete na enem mestu!

V času sejma nudimo tudi gostinske usluge.

Zmaga Velenčanov

Namiznoteniski klub „Tempo“ iz Pesja je organiziral prvo občinsko prvenstvo v nameznem tenisu. Prvenstva se je udeležilo kar 105 tekmovalcev, ki so se pomerili med seboj v štirih kategorijah.

Največ 48 tekmovalcev je bilo v konkurenci članov, kjer je zmagal Marjan Praznik, ki je v finalu premagal Marjana Jeriča z rezultatom 3:0 (21:19, 21:14, 21:15). Tretji je Franc Hribernik, četrti pa Dušan Urlep.

Marjan Praznik je zmagal tudi med mladinci pred Bojanom Ambrožem in Vinkom Hudovernikom. Med pionirji je bil najboljši Dušan Petek, ki je v finalu premagal Srečka Praznika z rezultatom 3:0 (21:13, 21:17, 21:18), tretji je bil Jože Meh.

V konkurenci žensk je zmagala Darja Črnovšek, druga je bila Zlatka Zevnik, tretja pa Tatjana Rudnik.

Tekmovanje so zelo dobro organizirali za kar imata največ zaslug Franc Stropnik in sodnik Milan Matko.

Mladi strelci z malokalibersko pištolo so zmagali na strelskem tekmovanju v Ptoju, kjer je nastopilo 47 ekip iz vseh republik, razen Makedonije.

Strelska družina Mrož Velenje je s 790 krogi zmagala pred strelci iz Varaždina 750 krogov. Med posamezniki je bil najboljši Velenčan Jože Detelbah 270 krogov, pred Mičovičem (Varaždin) 269, tretji pa je bil Velenčan Srdič 257 krogov.

Mladinski strelci pištolerji iz Velenja so to pot znova dokazali svoje kvalitete, kljub slabim pogojem za vadbo.

Turnir veteranov

V Umagu so se že šestič zapovrstjo srečali na rokometnem turnirju veteranov. Med 26 ekipami iz vse Jugoslavije so sodelovali tudi starejši rokometarji iz Šoštanja in zavzeli 10. mesto.

Zmagovalci turnirja so bili rokometarji Mladosti iz Zagreba, pred Borcem iz Banjaluke.

Od slovenskih ekip so se najbolj uvrstili: 5. Celjani, 9. Olimpija (Ljubljana), 10. Šoštanj.

Zmaga in neodločen izid

Velenjski šahisti so dosegli še eno zmago v slovenski šahovski ligi. Premagali so ekipo Žalca z rezultatom 6:4.

Zmagali so: Repše, Cvar, Gorešek, Kristan in Hudoma-lova, remizirala pa sta Vukič in Jazbinšek.

V Ptujju so Velenčani igrali neodločeno z domačo ekipo „Izbira“ 5:5. Za Velenčane so zmagali: Vedenik, Kristan, Novak in Jazbinšek, remi sta dosegli Cvar in Stropnik.

Velenčani so doslej zbrali 32 točk in so v sredini lestvice.

Podelili pokale najboljšim

Ob nastopu ansambla „Avenik“ v večnamenski hali so podelili pokale najboljšim ekipam letošnjih delavskih športnih iger velenjske občine. Tekmovanje delavcev-sportnikov, ki ga že vrsto let prireja komisija za šport in rekreacijo pri občinskem svetu zveze sindikatov Slovenije Velenje je bila letos nadvse uspešna.

V sedmih panogah – smučanju, streljanju, kegljanju, šahu, malem nogometu, odbojki in namiznem tenisu je sodelovalo več kot 150 ekip od tega 41 ženskih. Posebej razveseljivo je vse večja udeležba žensk na teh športnih tekmovanjih, saj so tekmovali v kegljanju, streljanju, odbojki, namiznem tenisu in smučanju.

Največ uspeha so imeli tekmovalci delovne skupnosti skupnih služb TGO Gorenje, ki so osvojili

prehodni pokal občinskega sveta zveze sindikatov Velenje, ki ga je izročil zmagovalcem predsednik OSZS Velenje Marcel Medved.

Komisija je organizirala tudi množične „TRIM“ akcije. Blizu 1000 udeležencev je sodelovalo v trim pohodu na Paški Kozjak, trim kolesarjenju in trim plavanju.

Vrstni red najboljših v posameznih panogah:

Smučanje: 1. DSSS TGO Gorenje, 2. Gorenje TOZD štedilniki, 3. Rudarsko elektroenergetski kombinat – TOZD termoelektrarna.

Kegljanje: moški – 1. REK – TOZD termoelektrarna, 2. Gorenje TOZD štedilniki, 3. DSSS Gorenje, ženske – 1. Gostinsko podjetje hotel Paka, 2. DSSS gradbeno industrijsko podjetje Vegrad, 3. REK – TOZD termoelektrarna.

Streljanje: moški – 1. DSSS Gorenje, 2. Tovarna usnja Šoštanj, 3. Gorenje TOZD štedilniki. – Ženske – 1. Tovarna usnja Šoštanj, 2. GIP Vegrad (DSSS), 3. Trgovsko podjetje ERA (Trgovina).

Šah: 1. DSSS Gorenje, 2. TUS Šoštanj, 3. Gorenje TOZD štedilniki in TOZD Chrometal. Mali nogomet: 1. Gorenje TOZD orodjarna, 2. GIP Vegrad, 3. REK TOZD elektrostroj-ni obrat

Odbojka – moški – 1. DSSS Gorenje, 2. Gorenje TOZD Chrometal, 3. TP ERA (trgovina) ženske: 1. Bolnica Topolšica, 2. TP ERA (trgovina), 3. DSSS Gorenje.

Namizni tenis – moški: 1. DSSS Gorenje, 2. Gorenje TOZD štedilniki, 3. GIP Vegrad, ženske – 1. DSSS Gorenje, 2. Zavod za zaposlovanje, 3. TP ERA (trgovina).

Skupni vrstni red: 1. Gorenje (DSSS) 930, 2. Gradbeno industrijsko podjetje Vegrad 590, 3. Gorenje TOZD štedilniki 535, 4. Trgovsko podjetje ERA TOZD trgovina 460, 5. Tovarna usnja Šoštanj 390, 6. Gorenje TOZD Chrometal 355, 7. Rudarski šolski TOZD elektrovinski obrati 295, 8. REK TOZD elektrostrojni obrati 275, 9. Zavod za zaposlovanje 195, 10. Trgovsko podjetje NAMA 180 točk.

Skrbimo za ptice

Zima vtrajno trka na vrata. S tem je pred nami odgovorna naloga, da po svojih možnostih omogočimo obstanek pticam, ki se niso odselile v tuje kraje.

Hitra industrializacija zastrupljanje in onesnaževanje narave so v zadnjih desetletjih, še zlasti pa v zadnjih letih zelo razredčile naše je v zadnjih desetletjih, še zlasti pa v zadnjih letih zelo razredčila naše ptice. Nekaterih je že tako malo, da je celo ogrožen njihov nadaljnji obstoj. Zato smo ljudje dolžni, da po svojih močeh pomagamo, da te živalce ohranimo tudi med hladno zimo pri življenju.

Kaj naj potem storimo?

Seveda je najpomembnejše, da jih skozi vso zimo krmimo. To ni preveč zahtevna naloga. Najprej moramo k temu pritegniti šolsko mladino skupaj z učitelji in seveda tudi vse prebivalce. Seveda pa bo akcija uspešna le v primeru, če bo množična. Torej če bomo vsi sodelovali pri njeni uresničitvi.

Napravimo ptičjo krmilnico. Vsakdo jo lahko naredi po svojem okusu, paziti mora le, da bo zavarovana pred hudim dežjem, vetrom in snegom. Močan veter lahko razstrosi hrano s krmilnice po snegu, kjer se bo kmalu pokvarila in bo zmrznjena pticam bolj škodila kot koristila. Krmilnico moramo postaviti na takšno mesto, da bo čimbolj dostopna pticam. Ptice hranimo z znano hrano in lojevimi pogacami, v katere zamesimo zrnje. Ptice moramo krmiti redno, ker si same ne morejo dovolj hitro najti novega krmilnice in lahko zaradi tega poginejo.

Zavedajmo se, da so ptice velik del žive in zelo koristne narave, zato storimo vse za njihov obstoj.

Društvo za varstvo in vzrejo ptic pevk Velenje

Tudi golobi so živa bitja

Vsako živo bitje potrebuje za svoj obstoj hrano. Ker golobi niso gozdni ptici, saj živijo po mestih, tukaj iščejo tudi hrano. Čakajo, da bi ljudje od svojih obilo obloženih miz nekaj dali tudi njim. Žal pa moramo iz vseh opažanj zaključiti, da te uboge živali iz dneva v dan bolj preganjajo, mučijo, vanje mečejo kamenje ter jih streljajo z zračnimi puškami. To delajo tudi starejši ljudje. Zasmehujejo pa dobročutne osebe, ki ubogim živalcam od časa do časa dajo skromni obrok hrane.

V naši domovini imamo vsega dovolj. Koščke kruha najdemo celo v smeteh. Ali ne bi bilo bolje, če bi s tem kruhom nakrmili te ljubke živalce, ki so okras vsakega mesta?

LJUBITELJI ŽIVALI

mali oglasi

KUPIM

Starejšo hišo z nekaj zemlje v okolici Velenja ali Mislinja kupim. Kričej Ludvik, Prešernova 3, Velenje.

PRODAM

Novo stanovanjsko hišo s ca 3000 m² zemlje prodam. Hiša še ni vseljena in stoji ob asfaltni cesti v Ravnah pri Šoštanju. Nakup je zelo ugoden, že zaradi nizke cene in lepe lokacije. Prednost imajo ogroženci iz rušnega območja RLV. Naslov dobite v uredništvu pod šifro „Gotovina“.

Dobro ohranjene kuhinjske elemente, viseče in stoječe, prodam. Ogled na domu Mramor Jože, Finžgarjeva 12, Velenje.

STANOVANJE

Mlada zakonca – grafičarja iščeta nujno skromno sobo – s kopalnico in eventualno možnostjo kuhanja v Velenju, Šoštanju ali okolici. Naslov v uredništvu.

ZAHVALA

Ob nenadni in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta in brata

JOŽETA PRIMOŽIČA

se toplo zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili v njegov prerani grob, s številnim cvetjem in venci počastili njegov spomin. Hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje. Posebno zahvalo izrekamo delovni skupnosti REK TOZD RLV za celotno organizacijo pogrebnih svečanosti, za izvedbo častne straže ob odru pokojnika, sindikalni organizaciji za materialno pomoč. Iskrena hvala vsem govornikom za iskreno občutene besede ob odprtem grobu, godbi in pevcem in vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremljali na njegovi zadnji poti.

Žalujejo: žena Zalka, sin Branko, hči Bernarda, brata in sestra ter drugo sorodstvo

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše drage mame

MARIJE STROPNIK – ZIDARJEVE MICKE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancom in vsem ostalim, ki ste prišli od blizu in daleč in jo v lepem številu spremili na njeni zadnji poti ter ji darovali toliko lepega cvetja, ki ga je imela tako rada. Zahvaljujemo se dr. Reberniku za njegov trud in prizadevanje. Prav tako dr. Stojanoviču. Posebna zahvala pogrebem, pevcem, govorniku Vlado Miklavžinu in č. duhovniku za obred. Se enkrat hvala vsem!

Žalujejo: vsi njeni

Galerija razgibana v vsej kompleksnosti

Prejšnji petek smo v velenjski knjižnici odprli razstavo likovnih del Jožeta Svetine iz Zavodnj in Aleksandra Kovača iz Maribora. Obenem z otvoritvijo je bil tudi koncert v počastitev dneva republike. Nastopili so solisti mariborske opere.

Pokroviteljstvo nad razstavo in prireditvijo je prevzelo naše podjetje v sklopu prireditve ob 10. obletnici izhajanja tednika Naš čas in ustanovitvi Radia Velenje. Zaradi tega je imel priložnostni govor Ljuban Naraks. Najprej je obudil spomine na dneve pred 32 leti, ko je bila v majhnem bosanskem mestecu rojena nova Jugoslavija. Nato pa je več sto zbranim obiskovalcem predstavil razstavljavca kiparja in opernega pevca Aleksandra Kovača in slikarja naivca Svetino iz Zavodnj. Takole je med drugim povedal: „Težko bom predstavil tako razgibana človeka kot sta oba umetnika – Aleksander Kovač in Jože Svetina. Prvi živi v mestu, na opernem odru in med varilnim ognjem, drugi pa na podeželju v majhni toda ustvarjalni

vasici, med otroci in šolskimi klopmi ter med čopiči in paletami. Ta raznolikost njihovih življenjskih navad je prispevala, da je razstavni prostor v velenjski galeriji tokrat napolnjen in razgiben v vsej kompleksnosti.“

Aleksander Kovač je človek izrednih dimenzij. Kovačev osebnostni temperament se domisleno vključuje v kreativno igro linij, ploskev in zviti površini. Ustvarjalec varjenih plastik je ob neki priložnosti pripovedoval: „V celjski tovarni emajlirane posode sem spoznal železo. Od takrat najprej ga imam rad. Kmalu sem uvidel, da lahko iz tako kompaktnih materije s pomočjo ustvarjalnih misli in z varilnim aparatom nastanejo plastike. Delati sem začel iz odpadkov. Domisljiva pri meni nikoli ne miruje, zato mi tematike ne zmanjka.“

Ce gledamo razstavljene stvaritve v velenjski galeriji, potem slednje Aleksander Kovač rade volje verjame. Taborišča in vojne strahote, osebnosti iz gledališkega življenja in še drugi raznoliki motivi usklajujejo njegove varjene plastike. Kipar pa je izreden mojster pri tehnični obdelavi materiala, saj se vsaka plastika ponosa z drugačnim nianso barv.

Pred desetimi leti se je Jože Svetina iz Zavodnj okorajžil in svoje do tedaj bolj zase ustvarjene akvarele in olja, razstavil prvič v Velenju. Prvi uspeh ga je opogumil in Svetina je smelo nadaljeval začeto delo. Človek

pri njem nehoti spozna izredna prizadevanja in voljo do dela. Njegova ustvarjalna pot ni bila lahka. Vztrajno in prizadevno je nadaljeval in s številnimi razstavami doma in na tujem dosegel izredno veliko. Zdaj je Jože Svetina že stopil po svoji poti. Ni ustajen, kot tudi ni ustajeno življenje, ki ga kot umetnik prenaša na papir, les in steklo. Njegova likovna govorica je neizprosna in jasna. Ne mara socialnega razlikovanja, teži pa ga tudi zapostavljeno otroštvo. Jože Svetina je postal mojster v risanju z oljem na steklo. Če sledimo njegovi razvojni poti, potem spoznamo, da je Svetina dobil širšo veljavo, ko je pred javnostjo pokazal svoje stvaritve, narisane prav z oljem na steklo. Ta zvrst risanja mu pomeni vse in jo bo še razvijal. Z njo je dosegel pomembnejše dosežke na taboru slovenskih samorastnikov v Trebnjem, na slikarski koloniji v Lenartu in pred štirimi leti na republiški razstavi naivcev, kjer je dobil priznanje za izvirnost.

Na razstavi v velenjski galeriji se Jože Svetina spet predstavlja s slikami narisanimi z oljem na steklo. Razstavlja pa tudi nekaj domiselnih risb. Vsa razstavljena dela je šele pred nedavnim končal in so v Velenju prvič na ogled. Tematika je tokrat razporejena na tri področja: kmečko življenje in delo, dogodki z lova in seveda njegovi priljubljeni otroci, ki ga zvesto spremljajo iz šolskih klopi na slikarska dela.

Likovna dela Aleksandra Kovača in Jožeta Svetine bodo v velenjski galeriji razstavljena do konca decembra.

Stalna delegatska šola

Vsi trije zbori velenjske občinske skupščine so na torkovi skupni seji med drugim imeli na dnevnem redu tudi oceno uveljavljanja delegatskega sistema in izvajanja delegatskih odnosov v občini.

Ena izmed temeljnih zahtev uspešnega dela delegacij – je poudarjeno v poročilu, je ta, da so delegati celovito seznanjeni z dogajanjem znotraj temeljnih samoupravnih skupnosti. Vendar se pri dosedanjem delu delegacij opaža, da je še marsikje prisotna miselnost, da je delegacija organ občinske skupščine in da je njena naloga prepričevati delavce o pravilnosti tega, kar skupščina sprejme, ne pa v zborih skupščine zahtevati in argumentirati uveljavitev interesov delavcev.

V poročilu, ki ga je prebrala sekretarka občinske skupščine Hermína Klančnik, je tudi poudarjeno, da še vedno ni v zadostni meri povsod zaživel odnos delegacija – delavci. To velja tudi za odnos delegacija – delavski svet, poslovodni organ, strokovne službe in družbenopolitične organizacije. Neizpolnjenost je stanje tudi v tistih OZD, kjer vsi delavci opravljajo funkcijo delegacije. Pogostokrat se namreč dogaja, da posamezniki prejetega gradiva ne obravnavajo niti se ne udeležujejo sej konferenc. Zato bo treba v teh organizacijah zaostri odgovornost predsednikov zborov delavcev, saj so le-ti hkrati tudi vodje delegacije z vsemi obveznostmi. Na drugi strani pa tudi gradivo za seje skupščine ni vedno pripravljeno, tako da bi bilo delegatom razumljivo, da bi jih pritegnilo in da bi v njem resnično začutili svoj interes. Ob naporih, ki jih v zvezi s tem vlagajo vodstva občinske skupščine, izvršni svet in upravni organi, se stanje resda izboljšuje, vendar pa bomo lahko s njim zadovoljni – ugotavlja poročilo – šele tedaj, ko bodo pobude za obravnavo zadev v skupščini v večji meri prihajale od delegatov oziroma delegacij. Ob vsem tem pa je treba poudariti tudi to, da je delo delegatov in delegacij seveda odvisno tudi od njihove osveščenosti ter strokovne in družbenopolitične usposobljenosti. V ocnih je rečeno, da je bilo na tem področju doslej premalo narejenega. Da bi to odpravili, bodo ustanovili stalno šolo delegatov, ki bo sistematično in v daljšem časovnem obdobju zajela vse delegate. Opaziti je tudi, da se delegacije sestajajo in dogovarjajo le na osnovi posredovanja gradiva občinske skupščine, ne posegajo pa v notranje življenje organizacij družbenega dela ali krajevnih skupnosti, kar bi prav gotovo prispevalo k temu, da bi bila njihova dejavnost bogatejša. Zato naj bi delegacije v bodoče sprejemale delovne programe, ki bi vsebovali naloge iz programa dela občinske skupščine ter s področja sredine, kjer delegati živijo in delajo.

Bistveni problem pri funkcioniranju delegatskega sistema je povratno obveščanje. Pri dosedanjem delu pa je bilo pogostokrat opaziti, da se te informacije najpogosteje pretrgajo prav v konferenci delegacij. Delegati namreč informacijo, ki jo dobijo v konferenci, čestokrat ne prenesejo v delegacijo ali pa obratno – delegacija s sprejetimi stališči ne seznani delavce. Takšen način delovanja pa je pogostokrat vzrok, da se delegacije ne čutijo odgovorne za to, kako se sprejeti sklepi v konkretnih sredinah uresničujejo, ugotavlja med drugim poročilo.

Dva grabeža

UJV Celje je okrožnemu tožilstvu prijavila dva primera grabeža, ki so ju okrili na našem območju. V prvem primeru gre za skor milijon in pol (!) novih dolarjev, v drugem pa za okoli 190.000 din.

Grabeža v skupni vsoti 1,4 milijona dinarjev je osumljen Franc Ort, 57 let, Pesja, poslovodja skladišča Dinos v Velenju. Od leta 1973 pa do sredine tošnjega leta je Ort z lastnimi potrdili o odkupu odpadnih surovin dvigoval denar zase. Tako se je nabral za okoli 550 ton železa, 6 ton bakra, 22 ton medenine, 70 ton papirja itd. Tega materiala seveda Dinos ni nikoli dobil.

V dosedanjem postopku delavci UJV obiskali kakih 10 občanov, katerih imena je Ort napisal na potrdila, da so prisodali odpadne surovine. Nihče od njih, ki so jih preverili, ni imel opravka z Dinosom. Poleg tega je Ort veliko imen tudi izmislil. Zanimivo je, da doslej ni bilo mogoče ugotoviti, kako je Ort potrošil nagrabljeni denar.

V drugem primeru gre za grabež, ki sta ga osumljena Jože Foršner, 49, iz Gorenja, in dišičnik Vegrada in Rud Uršnik, 42, iz Vuzenice, posredovali tamkajšnje poslovalni kmetijske zadruge Drava. Njuno sodelovanje je potekalo tako, da je Uršnik pisal lažne dobavne z njimi dvigoval material pri Foršnerju, ki je z njim potrdil, da je material prevzel v imenu Vegrada. Vegrad je potem, večine je šlo za gradbeni material, kmetijski zadrugi tega materiala prodal, denar pa sta Foršnerjem razdelila. Od leta 1973 do začetka letošnjega leta sta si na ta način prilastila okoli 193.000 dinarjev. Sodisce je med drugim moralo ugotoviti, kdo ob obeh je pri tem do večji delež.

Odnesel nekaj steklenic pijače

V noči s 30. novembra na december je neznan storilec bil šipo kioska v Pesjem, od koder je odnesel nekaj steklenic pijače in jedila. Iste noči je vložil tudi v dom družbe organizacij v Pesjem. Vložil omaro s pijačo in tudi odnesel nekaj pijače.

Trčenje na parkirnem prostoru

Voznik osebnega avtomobila CE 768-32 Ivan Borovnik je 1. novembra premaknil svoje vozilo na parkirnem prostoru pri tržnici. Pri tem je bil premočen in je z zadnjim delom avtomobila trčil v del avtomobila CE 514-97, s katerim se je na parkirni prostor pripeljal Marč Fučkar. Škode je za okoli 500 dinarjev.

Trčenje pri vzvratni vožnji

Iz garaž Vina Šmartno Paki je peljal 20. novembra voznik tovornega avtomobila CE 673-43 JOŽE TRAVNER. Vzavratni vožnji je zadel v avtomobil CE 495-42, last Dragun Petaka, ki je imal vozilo parkirano pri rezervuarjih tega podjetja. Škode je za okoli 500 dinarjev.

Trčenje v križišču

Voznica osebnega avtomobila Marija Urbanc je peljala 22. novembra v križišču Saleške Rudarske ceste v Velenju. Naravnost pa je vozila v avtomobil CE 599-Vladimir Ramišak. Prišlo je do trčenja. Škode je za okoli 500 dinarjev.

Dobila težje telesne poškodbe

Po cesti iz smeri Škalj v Velenju je peljal 23. novembra voznik osebnega avtomobila CE 670-42 Valentin Koren. Kipripeljal v blagi desni ovinek, je z nasprotno strani prijel neznan voznik, ki ni zasledil, zato Koren ni opazil kinje Tatjana Hribčič, ki je po njegovi desni strani prijel Velenju. Pešakinjo je voznik udaril z glavo in udarila po vrbranskem steklu in ga razbila. Dobila je težje telesne poškodbe, škode pa je za okoli 1000 dinarjev.

Jože Svetina (levi) in Aleksander Kovač (na sredini) na otvoritvi razstave v velenjski galeriji.

VELENJSKI INVALIDI

Razvili društveni prapor

Pred nedavnim so se sešli na izredni občini zbor člani občinskega društva invalidov. Na zboru, ki se ga je udeležilo blizu 100 invalidov, so sprejeli nova pravila društva, ki se bo odselej imenovalo Društvo invalidov Velenje. Prav tako so na tem izrednem zboru sprejeli še znak društva in razvili svoj prapor. Poleg rednih akcij, ki jih skozi vse leto prireja društvo, se invalidi najbolj množično udeležujejo vsakoletnega izleta v neznan. Letos je društvo celo organiziralo sončni vlak, katerega se je udeležilo kar 315 invalidov. To njihovo akcijo so z velikim razumevanjem podprli tudi krajevne skupnosti. Na izrednem občnem zboru so podelili tudi priznanja najbolj prizadevnim članom izvršnega in nadzornega odbora ter poverjenikom.

NAŠ ZNANEC

Današnje življenje je zelo lepo. Živimo v svobodni Jugoslaviji, kjer ima vsak človek enake pravice in dolžnosti. Za to svobodo pa so mnogi darovali svoja življenja. Cenimo svobodo, še bolj pa jo znajo ceniti tisti, ki so poznali življenjske razmere v stari Jugoslaviji in pa seveda tisti, ki so pripomogli, da nam je danes tako lepo.

Ivan Britovšek je dopolnil leta 1944 šele osemnajst let,

napad na Lipoglavje. To je železniška postaja ob progi Celje-Maribor. Tu so prvič minirali z angleško municijo, ki so jo pripeljali na Pohorje.

V letu 1944 so izvedli nekaj zelo pomembnih napadov in dosegli veliko uspehov, ko pa so se 4. avgusta tega leta mudili v Belih vodah in imeli bitko z vermani, je bil Ivan Britovšek ranjen v levo ramo. Kljub temu da je bil močno ranjen je šel z brigado v Moravče od tam pa na Graško goro. Potem je

niško pomoč pa je imel le, če je prišla v Cirkovce kakšna brigada. Ivan je poudaril, da so bili Cirkovčani zelo zavedni ljudje saj med njimi ni bilo izdajalca. Sosesti, ki so vedeli, da se Ivan zdravi doma, so ga ob prihodu Nemcev vedno obvestili, tako da se je lahko pravčasno skril.

Kljub temu, da se mu

IVAN BRITOVŠEK

rana še ni zacelila, se je februarja 1945 zopet odpravil s svojo brigado. Borci so vedeli, da do svobode res ni več daleč, zato so se borili še bolj hrabro. Izvajali so večje akcije, se pojavljali že v večjih mestih, razoroževali večje skupine sovražnikov. O dogajanjih drugod po

bil na zdravljenju doma v Cirkovcah. V sobi je imel pod podom bunker. Nikoli ne bo pozabil, kako so prišli nekoč Nemci, on pa jih je opazil, ko so bili že pradi vrati. Njegova mama jih je zadržala s steklenico žganja, tako da se je Ivan lahko skril. V svojem skrivališču pa je moral biti še celo noč, saj so se Nemci zadržali v bližini njihove hiše. Rana se ni in ni zacelila, ker je imel prestreljeno tudi kost, zdrav-

a se je kljub temu priključil Šerčerjevi brigadi, ki se je takrat mudila v Cirkovcah, kjer je doma. S partizani pa je aktivno sodeloval že od leta 1943. Takoj ob prihodu v brigado se je vključil v SKOJ. Bil je še zelo mlad, a se je moral takoj ob prihodu soočiti z zelo težkimi borbami. Vendar pa se je boril v prepričanju, da bo kmalu svoboda. Vedel je, da do nje ni več daleč.

Njegov prvi napad je bil

Ivan Britovšek